

„SZÉPASSZONY“-szám.

SZINHÁZI ÉLET

Szerkeszti: INCZE SÁNDOR

P. MÁRKUS EMILIA — MARIANN

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony“.

Kardos Juci és Rózsi felv.

V. évfolyam.

1916. november 26-tól december 3-ig.

42. szám.

Ára Budapesten és vidéken 40 fillér.

ELKÁN GYULA szűcs modellje

Budapest, VII., Károly-körút 19.

A cég kívánatra árjegyzéket küld.

Angelo rajza.

Előfizetési árak :
levelezőlap-melléklettel
Budapest és vidékre
Egész évre 12.— kor.
Félévre 6.60 .
Negyedévre 3.60 .

Egyes szám ára :
Budapesten és
vidéken 40 fillér.

SZÍNHÁZI ÉLET

ILLUSZTRÁLT SZÍNHÁZI
MŰVÉSZETI ÉS MOZI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL az összes
budapesti színházak egész heti színlapjával.

Hirdetések díj-
szabás szerint.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal :

Erzsébet-körút 24.

Telefon 34—97.

Felelős szerkesztő: INCZE SÁNDOR, távollétében ILLÉS LÁSZLÓ.

Szép asszony

GÁBOR ANDOR A NEMZETI SZÍNHÁZBAN.

A reflektor fényében, egy diadalmas hány percig ragyog a napfényen,
premier est ragyogásában, hányan figyel- hogy aztán újabb, ragyogóbb szappan-
tük új kíváncsisággal a tükör felé, hogy aztán újabb, ragyogóbb szappan-
tük új kíváncsisággal a tükör felé, hogy aztán újabb, ragyogóbb szappan-

— Nézzétek :
nagy szerű fej, a szeme csu-
pa élet és ígért. Minden
mozdulata sejteti, hogy ez
az író nem véletlenül ke-
rült ide, egy diadalmas est
ünneplésébe, ez nem a
Szerencse istenasszony
szentséges ajándéka, ez
a tapsokkal köszöntött
ember régen tudta, hogy
elér ide és azt is tudja
nagyon jól, hogy milyen
magasságokig fog elérni.

Magyarország, a nagy
álmodozások országa. A
kávéház füstjében száll-
nak és karikákban táncol-
nak a legpompásabb aka-
rások, kipattannak a lel-
kekből, színesen, ragyogó-
an, hogy aztán felszívódja-
nak a levegőbe, mint a
szappanbuborék, mely né-

Hevesi Sándor
a rendező

Gábor Andor
a szerző

Tóth Imre
igazgató,

Nemzeti-Színház. — „Szép asszony“.

Alexy felv.

buborékoknak adja át helyét, amelyek aztán szintén elpusztulnak a perc alkonyánál.

Gábor Andor nem az erőtlen álmok lovagja, a gerinces tettek embere ő. Pályája nagyszerű vonalában, példátlan munkabírásában, a legnagyobb szélsőségeket átszárnyaló nagyszerű akaratával (melyet hü szolgaként követett mindig: az eredmény) minden tettében: a legnagyobb amerikaiakra emlékeztet. Nem riadt vissza a legnagyobb nehézségektől sem és nagyszerű lendülettel ölelte magához a sikert és népszerűséget. A munka szerelmese Gábor Andor és amit mások még csak

megérteni sem tudnak, hatalmas munkája, neki csak gyönyörűség és öröm.

Eredeti és önmagából induló tehetség. Bármire kezdett: ujat és jót hozott. Nagy és alapos felkészültséggel indult az újságírói pályán és neve nagyon rövid idő múlva már az elsők között ragyogott. A hírlapíró Gábor Andor fölényes, csupa-okosság cikkeire nagyon jól emlékszünk. Az új Budapestért verekedett és naponta volt egy ötlete, melyet beledobott a köztudatba, hogy az ott addig forrjon és nyugtalanodjék, míg eredménnyé nem változik. Gábor Andor, a humorista, szintén egészen új utakon szaladt. Szatirái,

melyek bekapcsolódtak mindennapi életünkbe, rövid idő alatt példátlan népszerűségekre tettek szert. Irodalomtörténeti jelentőségű Gábor Andor uttörő munkája a magyar kabaréirodalomban. Az ő alkotása a mai pesti kabarétréfa. Egész sereg formát teremtett. Ma már sokan csinálják ugyanazt, ügyesen vagy kevésbé ügyesen, de ennek a nagyon-pesti műfajnak ő volt az életre lehelője. És amíg könnyed írásu, humoros könyvei eddig példátlan népszerűséget kölcsönöznek nevének, lefordítja Otto Weininger hatalmas művét, mellyel hirtelen maga felé fordítja a tudományos világ érdeklődését. Hát ilyet is lehet? Nagyszerű magyarsággal, kristálytisztá nyelven tudományos munkát adni?

Bayer Gizi (Rozika)

III. felvonás 7. jelenet. *Rozika*: Mariann! te ide nem jöhetsz vissza!

Nemzeti-Színház. — Szépasszony“.

Kardos felv.

És százfélé látjuk a nevét. Könyveken és színlapokon, operettszerzők mellett és regénycim alatt, kabarétréfát ír és diadalmas tudományos vitát folytat az egyetem egyik professzorával.

Minden érdeklí és mindent meglát. Az érdeklődése a legszeleseeb területet végig szállja és tudása, akarata, munkaereje, tehetsége mindenünnen igaz értékeket választ ki.

És előre tudhattuk, hogy a nagy színpadon is érvényesülni fog. El kellett jutnia a színpadhoz, mert ez a

hely, ahol teljes mértékben érvényesülhetnek képességei.

*

Megtanulta a mesterségét — állapította meg a kritika, a „Ciklámen“ bemutatója után. A „Ciklámen“ kitűnő felépítésű, egészséges vigjáték. Minden a helyén. Semmi kisiklás semmi gixer. Nagyon tetszett Budapesten és sorra járta a vidék és külföld színpadait is. A „Ciklámen“ már nagy, színpadi siker volt. De a Ciklámentől a Szépasszonyig mégis nagyon nagy lépés.

Odry Árpád (Benedek)

P. Márkus Emilia (Mariann)

I. felvonás 8. jelenet. *Benedek*: Hogy jött be?

Mariann: Csak nem kívánja az inastól, hogy a méltóságos asszonyt ne engedje be?

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony“.

Kardos felv.

Cs. Alszeghy I. (Ilka néni), Rózsahegy (Forbát)
III. felvonás 5. jelenet.

Forbát: Egy ilyen derék fiu, mint én, aki
nem is buta, nem is szegény...

Ilka néni: Szentírás, amit beszél.

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony“.

Kardos felv.

Most itt a: „Szépasszony“. Három-felvonásos vigjáték és a Nemzeti-színházban játsszák. És a közönség megint egy új Gábor Andort lát és a kritika keze magasra emeli, új, emelkedettebb helyre állítja.

Közönség és sajtó rég nem találkozott ilyen nagyon. Szinte ünnepi hódolással köszöntötték a szerzőt, ki ezzel a darabjával a legelső sorba lépett. A magyar színházi világ kiválasztottjai mellé.

*

Szépasszony. Jól ismered. Százszor beszéltél vele: ő a pesti szép asszony. Léha és könnyelmű, néha ostoba, máskor szellemes, nevet ha sirni kellene, sir, ha nincs már hazugság. Szépasszony. Nem több, ez a szó behatárolja egész életét. Vidáman táncol az élet parkettján és ha néha egy-egy szivben megbotlik azt könnyedén félrerugja piciny lábával.

Erre a szépasszonyra vetíti a reflektor sugarait Gábor Andor. De a bü-

Cs. Alszeghy Irma (Ilka néni)

Odry Árpád (Benedek)

III. felvonás 1. jelenet. *Ilka néni:* Hát igaz. Jobb annak, aki nem születik. Olcsóbban él.

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony“.

Kardos Juci és Rózsi felv.

vös sugarak nem csak a felszint táncolják körül, hanem mélyre is hatolnak.

Szerelmes szivek vergődnek ebben a vigjátékban és a szellemes szavakból az élet igazságai pattannak ki. Mélyen szánt az emberi lélekben, aki így látta meg ezeket az alakokat. Ezt a férjet, ezt az okos embert, ki annyi butaságra képes az asszonnyal szemben, ki csak akkor képes az események fölé emelkedni, mikor már egy új szerelem bontogatja szárnyait szívében. És a többiek: a kedves, szerelmes kislány, Rozika, kinek poézis a szava, könny a tekintete, boldogság a mosolya. Gábor Andor szívét érezzük meg ebben az alakban. Meg az öreg asszonyében. És a többiek is élnek, husbólvérből valók, emberek.

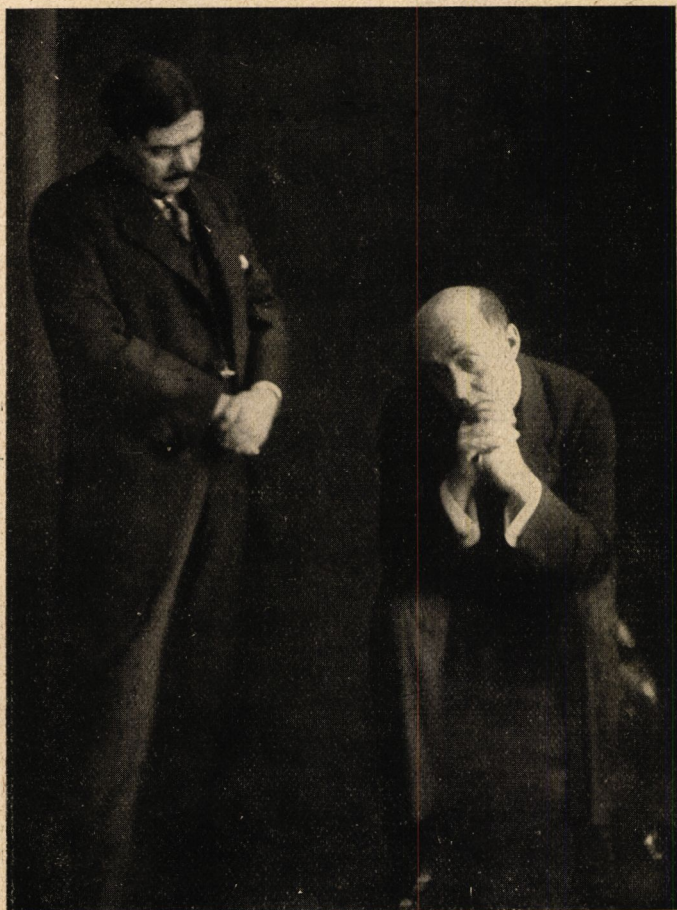
A játék pedig, mely első pillanattól kezdve leköti érdeklődésünket amellet, hogy rendkívül érdekes, tökéletes felépítésű, fordulatos és gazdag meglepetésekben, több mint szindarab: művész munkája.

A férj elvált a szép asszonytól, a szépasszony visszakönyörgi magát a jólétbe, a régi ragyogásba, de játszik a régi tüsszel, szerelem nélkül nem bír élni és egy estéjükre meghívja Bogáthyt, régi kedvesét, első válásuk okozóját. És az asszony újra megfeledkezik magáról, a férj pedig már egy

üde és kedves kislányt szeret. Az ő utjaik elváltak.

Mindvégig: csupa meglepetés és egész sereg nagy jelenet. Mikor a feleség visszatér... A szépasszony és Bogáthy jelenete... Férj és szerető... A harmadik felvonás nagyszerű utolsó jelenetei... És véges-végig és már a legelejétől, nagyszerű lendülettel, sehol pillanatnyi zökkenés.

A „Szépasszony“ nemcsak a magyar közönséget fogja meghódítani. És

Rózsahegyi Kálmán (Forbát), Odry Árpád (Benedek)

I. felvonás 13. jelenet. *Forbát*: Biztos ez a tantétel?

Benedek: Biztos. Vagy ez... vagy az ellenkezője...

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony“.

Kardos felv.

nagy sikerét a legteljesebb mértékben megérdemli.

*

A szereplőkről és *Hevesi Sándor* rendezéséről, csakugy mint magáról a darabról, cselekményeiről és ötleteiről sokat kellene még írni.

Márkus Emilia régen nem ragyogott így. A hódolat legszebb szavait kell eléje szórjunk. A szépasszony, „a pesti szépasszony” volt.

Cs. *Alszeghy* szürke hajjal egy vidéki nagynéni kedvességét és frisses-

ségét a legegyszerűbb eszközökkel viszi a szinpadra.

Bayor Gizi oly üde és kedves, mint a tavasz első virágai.

A férj: *Odry Árpád*. Fölényes és okos. A szenvedés hangját és a boldogság szavait egyformán megtalálja.

Rózsahegy Kálmán — mint mindig — most is kitűnő volt.

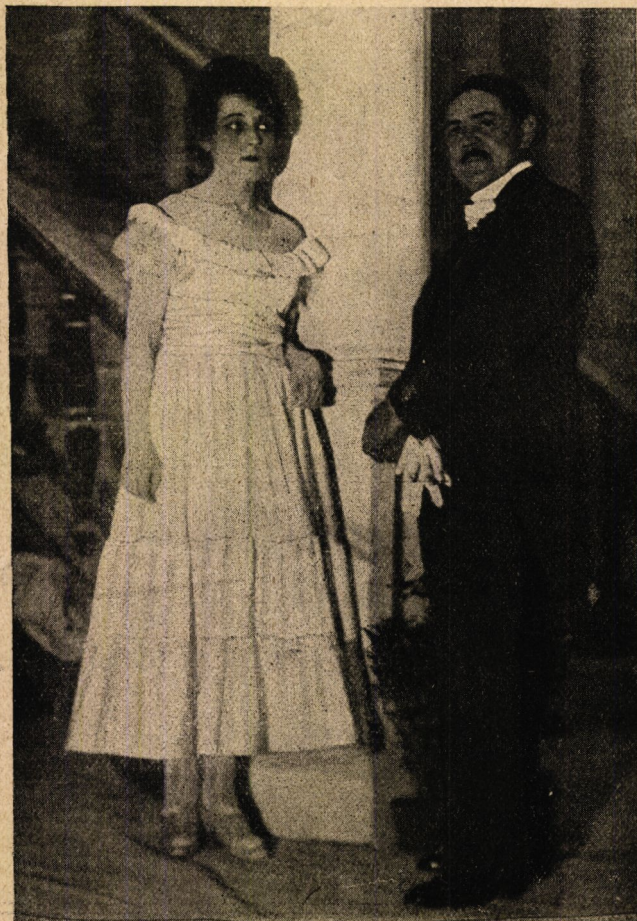
Kürthy György az udvarló szerepében fölényesen állítja be a pesti szép fiut.

Kiss Irén egy becsületes, koros anyát

játszik, aki nagyszerű dialektikával veti szemére leányának csélcapságait. Az első szótól az utolsóig pompásan eltalálja a hangot.

Barthos és a többiek is mind a helyükön voltak.

Stilusos keretben hozta színre a darabot a színház. És a közönség tapsolt a Nemzeti Színháznak, mely megőrzi hagyományait és az új, friss tehetségek előtt szélesen kitarja büszke kapuit.

Bayor Gizi (Rozika) *Rózsahegy* K. (Forbát)
II. felv. 1-ső jelenet. *Rozika*: Szeretné, ha nem volnák itt?
Forbát: Ó dehogy! Azt szeretném, ha én is folyton itt lehetnék.

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony“.

Alexy felv.

Részlet a

„Szépasszony“-ból.

I. felvonás. Tizenkettedik jelenet:
Benedek és Mariann.

BENEDEK: Barátkozott a rokonaival, Mariann?

MARIANN: Igen. Kértem őket, hogy maradjanak. Ha én itt vagyok, akkor is.

BENEDEK: Köszönöm. De nem kellett volna azt mondani, hogy hallott rólok tőlem.

MARIANN: Miért nem?

BENEDEK: Mert nem igaz. Sohasem említettem őket.

MARIANN: Istenem... ezt nem kell olyan szigoruan venni.

BENEDEK: Ezentul vegyük szigoruban. Nagyon kérem, hogy

csak olyat mondjon, amiről tudja, hogy én nem tudom, hogy nem igaz.

MARIANN: Nem vagyunk vad emberek, hogy igazat beszéljünk. Biztosan jól esett a rokonainak.

BENEDEK: Hiszen ezt csak úgy megjegyeztem. Tényleg bánjon szépen velük. Jobb, ha itt maradnak. Rozika innen könnyebben megy férjhez. Sokáig, úgy látom, már nem lesznek itt.

MARIANN: Én most egy kis toalettet csinállok a vacsorához. A szobáim biztosan ugyanakkor, ahogy voltak.

BENEDEK: Senkisémet bántotta őket.

MARIANN: Milyen jó, hogy itt hagytam a gardérobomat. Látja, milyen jó.

BENEDEK: (elmosolyodik): Látom, fiam. Vendéget is hívtam vacsorára . . . inkább Rozika miatt . . .

MARIANN: Az nem baj! Sőt nagyszerű! Hogy meg lesz lepetve! És még ma este szétviszi a hirt a városban . . .

BENEDEK: Talán mindjárt közzé tennék egy kis hirt a lapokban?

MARIANN: Köszönöm a vendéget, Albert . . . ha megfelelő ember, akkor több pesti kávéházba jár, mint a lapok . . . Ki az? (indul)

BENEDEK: Forbát.

MARIANN: (kedvetlenebbül) Forbát . . . no Istenem . . . és ha ugyanis csak Rozika miatt lett volna! . . . De ahogy gondolja, Albert. (El.)

Tizenharmadik jelenet. Benedek, Inas, Forbát.

BENEDEK: (kissé ideges).

INAS: (jelent): Forbát ur.

FORBÁT: (az inas után közvetlen bejön): Pontos vagyok, mi? (Inas el) Megjöttem.

BENEDEK: (jókedvűen): Szervusz! Jó, hogy megjöttél Ernőkém! Mindjárt mehetsz is!

FORBÁT: Valami baj van?

BENEDEK: Neked semmi bajod nincs.

FORBÁT: Hát neked?

BENEDEK: Nekem sincs. A vacsorának van egy kis baja.

FORBÁT: Rossz idő miatt elhalasztva?

BENEDEK: Nem. De te nem vacsorálhatsz velem.

FORBÁT: Miért?

BENEDEK: Mert Rozika nem vacsorázik velünk.

FORBÁT: Miért?

BENEDEK: Mert fáj az Ilka mama feje.

FORBÁT: Miért?

BENEDEK: Hm . . . mert . . .

FORBÁT: Ne folytasd, mert még egy harmadik személyt is belekeversz.

BENEDEK: Nézd, hogy eltaláltad?

FORBÁT: Csak nem gondolod, hogy cserben hagyalak, mert nem társas vacsora lesz a vacsora? A bajban ismerjük meg barátainkat. Veled vacsorázom. Kár ugyan . . . nem az, hogy Ilka mamának a feje fáj . . . illetve az is . . . persze . . . de majd ketten vacsorázunk . . . legényesen.

BENEDEK: Kisebb akadályok forognának fenn. Nem lennének ketten. És nem lennének legények.

FORBÁT: Az ördög érti ezt. Elmegy hazulról?

BENEDEK: Itthon maradok.

FORBÁT: Nohát akkor! beszélj! Beszélj már!

BENEDEK: Ernőkém, a mondat, amit any-

Odry Árpád (Benedek), P. Márkus Emilia (Mariann)
II. felvonás 17. jelenet.

Mariann: Mi ez?

Benedek: Irás Bogáthytól, hogy elveszi magát, ha elvállunk.

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony”.

Kardos felv.

nyira vársz így hangzik: itthon vacsorázom a feleségemmel.

FORBÁT: (nevet): Kivel? Kivel vacsorázol te? De jó kedved van!

BENEDEK: Rossz kedvem ugyan nincs, de mégis úgy van, ahogy mondom.

FORBÁT: Várj, leülök. Azt mondtad, hogy a feleségeddel.

BENEDEK: Már föl is kelhetsz. Vele. Mariann itt van.

FORBÁT: Lehetetlen.

BENEDEK: Visszajött.

FORBÁT: Lehetetlen.

BENEDEK: Itt marad.

FORBÁT: Lehetetlen.

BENEDEK: (vállat von): Így van. (Most komollyá és vontatottá válik a beszélgetés)

FORBÁT: Vissza akart jönni . . . és te mit mondtál?

BENEDEK: Semmit.

Kiss Irén (Heirichné), Barthos (Heirich)
II. felvonás 9. jelenet.

Heirichné: Nehogy vörösborot igyál, Józsi!

Heirich: Majd csak limonádét szopogatok, ha dorbézolni muszáj!

Nemzeti-Színház. —
„Szépasszony“.

Alexy felv.

Kürthy György (Bogáthy dr.), P. Márkus Emília (Mariann)
II. felvonás 12. jelenet.

Mariann: Inkább elmegyek hozzád holnap.

Bogáthy: Az holnap lesz, Marikám, de én ma is csókolni akarlak!

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony“.

Kardos felv.

Függöny.

FORBÁT: Hát én ehhez most mit szóljak?

BENEDEK: Semmit.

FORBÁT: Mit csináltál, te szerencsétlen ember?

BENEDEK: Semmit.

FORBÁT: Hm . . .

BENEDEK: Nézd, Ernő... elvenni biztosan nem szabad egy nőt, ha nem akar jönni... hát talán elküldeni sem szabad . . . ha nem akar menni.

FORBÁT: Biztos ez a tantétel?

BENEDEK: Biztos. Vagy ez, vagy az ellenkezője. Szervsz, Ernőkém.

FORBÁT: Szervsz! (Az ajtóig megy, megfordul, mintha mondani akarna valamit, de nem mondja, legyint) Szervsz. (El.)

SZINHÁZI VERSIKÉK.

A szinpad varázsának ellen
 Krudy Gyula, e kiváló
 Szellem
 Sem állhatott,
 És ujabban gyakran ír
 Színházi bírálatot.
 És ebben
 Megírja, hogy fogadná a delnök
 A darabot, a régmúlt években.
 És pontosan tudja
 Kemény-e
 Kazinczy Ferenc vagy Döbrentey
 Véleménye.
 Tiszta
 Sor: ez a Krudy alighanem
 Igen ügyes spiritiszta.

Egy szerzőcske, ki ikes ígéknél
 Nem használ mindig „ik”-et.
 Irt magáról egy lendületes,
 Dicsérő cikket.

A kis cikkből annyi mégis
 Kiteszik,
 Hogy a szerző nem a mások
 Tollával dicsekszik.

A „Grál lovag”
 Zsiross István darabja
 Es Beöthy a Magyarban adja.
 Egy kislánytól azt a kérdést
 Kapom:
 A színház Zsiross-darabot
 Adhat-e zsirtalan napon?

Mivel jó kollegáért
 Mindenre készek
 Raics Ivót horvátul akarták
 Üdvözölni a színészek.
 És alig pihente ki
 Nagy uti
 Fáradalmait, így köszöntötték:
 Opatno je van se nagnuti.

Szenes ember

Gábor Andor pálmája. A „Szépasszony” második felvonásában szerepel

az az emlékezetes pálma, melyről mostanában sokat beszélnek a Nemzeti-színház kulisszái mögött. A pálma, melynek tövében szerelmes csókban találkozik újra az asszony Bogátival, a régi szerelmesével.

A próbán sőt hogyan tettszett Gábor Andornak a színház pálmája.

— Nem szép... satnya kis pálma...

— Nehéz szebbet szeretni... de majd keressük.

— Majd én hozok egy szép pálmát...!

Másnap már ott volt a pálma, mely Gábor Andor otthonát díszítette eddig. Esténként lenn van a szinpadon, előadás után felviszik a titkári szobába. Itt öntözik, ápolják. Valósággal becézik. Többen kérték már a pálmát, de Gábor úgy tesz mint az óvatos kereskedő: a feleségére ruházza a tulajdonosságot.

— A feleségemé a pálma — mondja mindenkinek.

Gábor Andor és a feleség: Kökény Ilona nagyon-nagyon szeretik a pálmát. Hiányzik az otthonukból. De azért nem haragszanak érte, ha még nagyon sokáig ott kell tartani a Nemzetiben.

Odry Árpád (Benedek), Bayor Gizella (Rozika)

II. felvonás 6. jelenet.

Benedek: Bogáthyét is?

Rozika (sokkal lassabban, színtelenebbül): Azt is. Bocssásson meg, szórakozott voltam... mikor a lista előttem fektűt. Én ráírtam a borítékra azt a nevet is. Csak most láttam, hogy nem lett volna szabad...

Nemzeti-Színház. — „Szépasszony”.

Kardos felv.

Gyászol a színház...

*A kulisszák némán gyászoltak
Amikor arra járt dalom.*

*Az ajtónál egy bús vendég állt
A fájdalom.*

*A Vigság, ki itt házigazda
Házat el került.*

*A sóhajtozó székek fölött
A gyász sötétje ült.*

*A folyosókat halk léptekkel
A könnyes emlék járta
És a függöny beszédes ajkát
A szomorúság zárta.*

*Ideleinn minden bánatos
És olyan sötét lett . . .
De fenn már ablakot nyit
Az erős, ifju Élet.*

*És meghatott szavakkal bár
De jön egy ismerős bohóc
Kezében ott van a gitár
És a kóc.*

*És zengő, hangos szóval
Hivja a régi estéket
De éjjel arcáról a könny
Mossa le a festéket.*

Szenes ember.

A „Mágnás Miska“ Berlinben.

A Király-színháznak fennállása óta a „Mágnás Miska“ hozta a legtöbb táblás házat egy sorban. Ez a példátlan siker természetesen nagy várakozásokat támasztott mindazok körében, akik figyelemmel kísérik a magyar sikerek külföldi pályafutását. A „Mágnás Miska“ esete különben is érdekes probléma volt: vajjon a darab színmagyar jellege nem fog-e akadályul utjába állani a sikernek?

A probléma már nem probléma. A „Mágnás Miska“ színrekerült Berlinben és nagy sikert aratott. A Komische Oper hozta színre a magyar operettet, amely — a szerzők tiltakozása dacára — a „Der Pusztakavalier“ címet kapta. A cím nem nagy eset; noha egy kicsit mikosch-izú, a magyar sikeren nem változtat semmit.

Charlé Gusztáv, a berlini színház igazgatója, pompás kiállításban hozta színre a darabot. A ragyogó diszleteket a berlini híres Baruch-cég csinálta. Az első és harmadik felvonás diszletét a Márkus László budapesti tervei után készítették Berlinben is. A második felvonás azonban nem modern grófi szalont ábrázolt, hanem igazi antik butorokkal ékes, ősi arisztokrata kastély-termet. Ezek a diszletek a pompás kosztümökkel együtt

már a belépti díjas főpróbán nagy sikert arattak. Volt ugyanis egy jótékonycélu belépődíjas főpróba, sőt a bemutató este teljes jövedelme is a jótékony célt illette, a szerzők is lemondtak tantiémjeikről.

A bemutatón Berlin színe-java jelen volt. Egy páholyban a darab magyar voltára való tekintettel megjelent az

Rose Felsegg (Rolla) — Oscar Braun (Baracs)

osztrák-magyar főkonzulátus tisztikara is. A szerzők a második felvonás után kilencszer jelentek meg a függöny előtt, sőt a harmadik felvonás után sem távozott a közönség, hanem tovább tapsolt és Szirmainak még ötször meg kellett a lámpák előtt jelennie.

Az előadás igen jó volt. Jellemzi az alapos német próbákat, hogy az első felvonást a szereplők a bemutatón sugó nélkül játszották. Ezen az estén volt ugyanis az óraszámítás őszi visszaiga-

Stefi Walidt (Marcsa)

Komische Oper

Dirigiert Gustav Charlé

Das gesamte Ertrágenis ist wohltátigen Zwecken gewidmet

Heute, Donnerstag, 16. November, 12 Uhr mittags

Oeffentl. Generalprobe

Billetts nur für die Generalprobe zu 3, 2 und 1 Mk. an der Kasse.

Freitag, den 17. November 1916, 7¹/₂ Uhr abends

Erstaufführung

Der Pusztakavalier

Operette in 3 Akten von Karl v. Bekonyi. — Musik von Albert Sziirmai.

Die für die Erstaufführung gelieferten Billetts berechtigen auch zum Besuche der Generalprobe.

A „Mágnás Miska“ berlini szinlapja.

zitása és a sugó, aki elfejeitette az óráját megigazítani, egy órával elkésett. De azért az egész első felvonásban egyetlen zökkenés nem történt.

A Marcsa szerepét, amely a német fordításban a *Rosi* nevet nyerte, *Walidt* Stefi játszotta. Fiatal színésznő, eddig kisebb szerepekben tünt fel a talentuma, most ezzel a szereppel egyszerre egész pályájára döntő sikert aratott. Szirmai megtanította a *Fedák* Sári mókáira, amelyek rendkívül hatottak. Így volt Fedáknak még Berlinben is sikere, ahol nem is volt jelen.

Rátkai persze nagyon hiányzott. *Charlé*

igazgató, aki látta a pesti előadást, sóhajtván emlegette a pompás Rátkait. A szerepet különben *Litzek* Viktor nevű komikus játszotta, aki — ha Rátkával nem hasonlítható is össze — igen jól megállta a helyét.

Baracs szerepében kitűnő volt *Braun* Oszkár tenorista. Gyönyörűen énekelt, ő a berliniek Király Ernője. Különben magyar származásu, pesti családból való ember.

Rolla szerepét *Felsegg* Rózára osztotta az igazgató. Ez a színésznő híres berlini szépség, elragadó megjelenéséről a lapok is külön megemlékeznek. De a kritikákból azért sejteni lehet, hogy Lábass Jucinak több hangja van.

Latabár szerepét Berlinben az öreg *Deutsch* Poldi játszotta, aki igen népszerű komikus. A szerepet az ő számára ki is bővítették.

Az előadás általában igen jó. A zenekar kitűnő és *Harti* Brunó karmester érti a dolgát. A darab teljesen megmaradt budapesti formájában, csak néhány apró szólás maradt ki, amit nem lehet lefordítani. Szirmai különös gondot fordított arra, hogy „juj“, „paprika“, „kerem szepen“ és egyéb hasonló izléstelenségek még véletlenül se forduljanak elő.

„Grál lovag“.

A Magyar Színház pénteki főpróbáján a színházjáró közönségnek egyik régi, de sokáig hallgatott ismerőse szolt ismét a szívekhez. A „Grál lovag“ három izgalmas, mesteri biztossággal felépített telvonásának szerzője, Zsiros István néhány évvel ezelőtt tűnt fel a színpadi irodalomban, mikor a Nemzeti Színház „Fátum“ című komoly irodalmi sikert is aratott darabját előadta. A „Grál lovag“ még háboru előtti alkotása Zsirosnak, aki mostanában aligha érne rá, hogy darabot írjon, mert immár harmadik éve aktív szereplője a világtörténelem véres színjátékának. Az új darab szerzője ugyanis katona, hivatásos katonatiszt,

nemrég lett soronkívül őrnagy és vitéz haditetteiért megkapta már a vaskorona-rendet és a vaskeresztet is. Kiváló, lelkes katona és nemcsak hogy darabírára nem gondol most, de még annyi időt sem szakíthatott, hogy lefényképeztesse magát. A „Színházi Élet“ részére csak kápitány-korából való arcképét bocsátotta rendelkezésre. „Gondolják hozzá az őrnagyi sarzsit“ izente.

A „Grál lovag“ előadásra való kitűzése meglepetésszerűen érte Zsiros őrnagyot. Néhány héttel ezelőtt ugyanis Zsiros értesítette Beöthy Lászlót, hogy csak úgy adhatja beleegyezését a „Grál lovag“ előadásához, ha a darab november 25-ig színre kerülhet. Nem is lett volna akadály az udvarias kérés teljesi-

tése előtt, ha nem jön közbe Földes Imre a „Künn a bárány, benn a farkas“-sal. Beöthy kínos helyzetbe került: szeretne volna Zsiros kérését teljesíteni, viszont oly nagy sikert, mint Földesé, nem szokás rövid két hét múlva újabb bemutatóval félbeszakítani. De értesült a dolgról Földes Imre is és maga sietett Beöthyhez, hogy megkérje, adassa elő a „Grál lovag“-ot, nagyon fog örülni, ha ő sietetheti Zsiros újabb sikerét. Földes udvarias előzékeny-sege tehát lehetővé tette, hogy a „Grál lovag“ mégis csak színre kerül november 25-ike előtt.

A darab előadását a Magyar Színház kitűnő művészi gárdája vitte sikerre. A régiiek mellett azonban újak diadalát is jelenti a bemutató. A férfi főszerepet *Rajcs Ivo*, a zágrábi Nemzeti Színház tagja játssza, akit évekkal ezelőtt a „Napraforgó hölgy“ egyik előadásán fedezett fel Beöthy éles, tehetségeket azon-

Simonyi Mária

Zsiross István őrnagy
a „Grál lovag“ szerzője.

nal észrevevő szeme. A horvát művész, aki kitűnően bírja a magyar nyelvet is, rövid idő alatt kedvelt tagja lett a Wesselényi-utcai színháznak. Új kollégái már az első próba után megszerették a rokonzenves, elegáns művészi, aki figyelmes partnernek és jó cimborának bizonyult. Raics hódításának legjellemzőbb tünete az alábbi kedves történet.

A „Grál lovag“ egyik próbája közben a társalgóban arról folyt a szó, ki milyen toalettnben lép fel. Raics kijelentette, hogy zsakettben lesz és szeretne hozzá egy ezüst csikokkal átszőtt fekete nyakkendőt venni, csak nem tudja, hol vegye meg. Másnap egymásután keresték fel a színházban a horvát kollegát Z. Molnár László, Tarnay Ernő és Kardoss Géza. Mindegyik egy kis csomagot adott át a bámuló művésznek, aki kibontva a csomagokat, mindegyikben ugyanolyan ezüst csikokkal átszőtt fekete nyakkendőt talált. Színházi kabalisták ebből kisütötték, hogy a „Grál lovag“ nagyon sokáig lesz a műsoron,

mert addig kell játszani, amíg Raics Ivónak mind a három nyakkendője el nem kopik. A nyakkendő pedig — mint Z. Molnár mondja — prima anyagból valók.

A darab egyik főszerepében Komjáthy János, a kassaiak, majd a temesvári színház társulat egykori népszerű igazgatója lép ismét a budapesti közönség elé. Komjáthy a színházigazgatók ama ritka válfajához tartozik, akik egyuttal jó színészek is. Sok értékes alakítás, sok zajos ünneplés fűződik jócsengésű nevéhez és most hogy ismét mint színész lép a közönség elé,

Komjáthy János

Uher felv.

méltó keretben és komoly művészi értékekkel revelálódik egész sokoldalú színészi multja.

A női főszereplő *Simonyi* Mária, a színház új csillaga. Mint félénk, kezdő színésznő mutatkozott be ugyanitt néhány évvel ezelőtt és tanuságot tett izmos, értékes tehetségéről, melyről méltán lehetett sokat várni. Egy ideig Bárdos Arthur Modern Színpadjának tagja volt, majd vidéken fejlődött tovább és most mint Anday Dóra meglepő tökéletességgel váltja be egyszerre mindazt a sok szép reményt,

amit képességeihez fűztünk. *Simonyi* Mária fiatalága mellett is mint kész, kiforrott művésznő tér vissza a Magyar-színház színpadára, ahol előreláthatóan még nagyon sok siker osztályosa lesz.

A színház kitűnő gárdájának tagjai, *Báthori* Gizella, *Gombaszögi* Irén, *Z. Molnár* László, *Tarnai*, *Pártos*, *Vándori*, *Horváth*, *Réthei* a Grál lovag többi szereplői. A darabot *Vajda* László rendezte rutinos tudással és azzal a finom artistikus izléssel, mely minden rendezésének jellegzetes kísérője.

Maga csak tudja

Intim Pista? — Tudom: Gábor Andorról akarnak valamit tudni.

— Honnan sejtette.

— Tudtam. A „Szépasszony“-láz ragadós. Nos, mit óhajtának? Hány éves? Harmincegy. . .

— Életrajzi adatok mind megvanak. Ujabb darabokról szeretnék valamit tudni.

— A legközelebbi Gábor-darab a Dollárpapa. Már teljesen elkészült és a Magyar-színháznál van.

— Bemutató?

— Még ebben a színházi szezonban lesz, de a napja még nincs meghatározva. . .

Néhány másodpercnyi szünet után Kató újabb kérdéssel támadt Intim Pistára.

— Hegedüst mikor látjuk a Vigszínházban.

„Az ördög“ reprizét már kitűzték. Érdekes probléma merült fel a színháznál. Melyik legyen Hegedüs Gyula öltözője? A régi Hegedüs-öltöző most Csontos Gyuláé. Tőle nem lehet elvenni. Mit csináljanak? . . . Végre sikerült megoldást találni és a régi öltöző közvetlen szomszédságában gyönyörű új öltözőt rendeztek be Hegedüsnek.

— Másodszor voltunk a „Farsang“-nál. . . Érdeklí Gazsi Mariska új ruhát csináltatott.

— Bizony. A „Farsang“ még olyan sokáig műsoron marad, hogy kifizetődik új Farsang-ruhákat készíttetni.

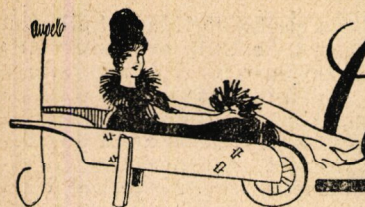
— Még valamit, kedves Intim Pista. Nagyon tetszett nekünk a Magyarban *Simonyi* Mária.

— Nekem is. Sőt a színháznál is néhány hét alatt a legnépszerűbbek közé emelkedett. „Maga“ mindenki így hívja, és a legnagyobb szeretettel veszik körül az új kolleginát, a kedves és rendkívül tehetséges *Simonyi* Máriát.

KARDOS RÓZSI ÉS JUCZI FÉNYKÉPÉSZETI MŰTEREM

VÁCZI-U. 11/B. TELEFON 105-80.

BÉCSI BLUS, PONGYOLA MODELLEK KRAUSZ MIKSÁNÉNÁL ERSZÉBET-KÖRUT 8. SZ. I. EMELET 4.

Csatargolás.

Kosáry Emmy öltözőjében.

Kedden este egyszer megint végignéztük az első jubileum felé rohamosan haladó Csárdáskirályné előadását a Királyszínházban. Jó néhány nap választott el még a huszonötödik előadástól, de a nézőtér oly ragyogó, zsufolt és ünnepi hangulatu volt, mintha már jubilálna. Minden számot megisméltettek, nem is egyszer és a nehezen véget ért első felvonás után

ujra, meg újra hozták hívták tomboló tapsokkal függöny elé a szereplőket. Nem vártuk be az ovációk végét, néztünk fel a színpad mögötti folyosóra: *Kosáry Emmy*, a budapesti csárdáskirályné öltözőjébe kopogtattunk. Meg akartuk tőle kérdezni, hogyan érzi magát operaénekesnő léte, mikor most minden este kell játszania.

A művésznő nem volt még az öltözőjében. A színpadon hajlongott virágok között és csak percek mulva jött frissen, vidáman, boldog mosolygással.

— Pompásan érzem magamat, — feleli kérdésünkre — cseppet sem vagyok fáradt vagy kimerült és igazán mondom, boldog vagyok, hogy itt játszhatom . . . Ilyen jól talán még sohasem voltam.

— Eszerint a mindennapi játszás jót tesz?

— Ugy látszik. Magam sem hittem, de kiderült, hogy egyáltalában nem fá-

rasztó ez a nap-nap utáni játszás, amit sokan strapának mondanak. Szeretném megizenni a kellégáimnak, egykori pályatársnőimnek: nem kell az embernek mindjárt lemondani, ha egy kicsit nem jól érzi magát. Látja kérem, mult szombaton igazán nem jól voltam. Irtam Beöthynek, hogy sajnálom, nem léphetek föl. A direktor sietett hozzám.

— Ohó művésznő, ez nem ugy van.

B. Kosáry Emmy, öltözőjében.

Mészöly felv.

Minálunk ez nem szokás. Nem vagyunk az Operában. A Király-színházban mindennap kell játszani. Muszáj.

— És lássa, a muszáj nagyon szigorú szó — folytatta Kosáry. — Játszottam szombaton, pedig igazán kutyául voltam, játszottam vasárnap és már jobban érzetem magamat, hétfőn pedig már semmi bajom sem volt.

Azt talán mondanunk sem kell, hogy az öltöző tele van virággal. Olyan a kis szoba, mint egy színes, illatos kert. A jóbarátok gondoskodnak róla, sohse hervadjon Kosáry Emmy szobájában a virág, elárasztják mindennap a legszebb csokrokkal. Elsősorban a pályatársak figyelmesek. Nagyon megszerették a színház fiatal, szép új tagját, pedig eleinte félték tőle. Király Ernő, Rátkai, Latabár, a megszokás rabjai, a próbák előtt szomorkodtak és drukkoltak: mit kezdenek egy új partnerrel. Az első próbán kiderült, hogy Kosáry Emmy a legfigyelmesebb, legkedvesebb partner, akiről csak álmodhattak. Azóta rajonganak érte ők is.

— A terveim? — felelt kérdéssel a kérdésre a művésznő. A Csárdáskirályné sikere mellett nem lehet, de nem is szabad terveket csinálni. Egyelőre, beláthatatlan időkig Vereczki Szilvia vagyok minden este és higgye el, boldog vagyok, hogy az lehetek.

Odakinn csöngettek.

— Megengedi ugye — szólta Kosáry Emmy — és leakasztva egy nagy Thermos-üveget a fogasról, nagy kortyokban jött huzzott belőle.

— Nehogy rosszat gondoljon rólam: — mondta nevetve — ártatlan dolog, csak tea van benne. Minden este megiszom egy ilyen másfél literes üveggel. Ez tartja bennem a lelket. De a rumot csak titokban öntöm bele, mert az uram nem engedi, hogy szeszt igyam. A viláért se áruljon el.

Természetesen megigértük, hogy nem szólunk Buttykay Ákosnak. Nem is szólunk.

A peches előadás.

A rossz tréfacsinálás ördögei mintha összeküdték volna a Hunyadi László legutolsó előadásán. Mult vasárnap zsufoolt nézőtér előtt került előadásra Erkel pompás operája, de baleset balesetet ért az Operaház nézőtérén, ahol sokan nem is vették észre, milyen kellemetlen hatást

kelt a színpadon a pechek torlódása. Kezdődött a dolog azzal, hogy Cillei Ulrik lova mindenáron ki akarta szorítani helyéről V. László sárga paripáját és a csatlósok csak nehezen tudták megakadályozni, hogy a király ne zuhanjon lovastól a zenekarba. A lovakkal általában nincs szerencséje az Operaháznak. A multkor Brunhilda lova bokrosodott meg, most Cillei Ulrik került ellenkezésbe a színházi törvényekkel. Kern Aurél már el is határozta, hogy amíg a háboru tart, a takarmányhiányra való tekintettel nem hoz színre olyan operát, amelyben lónak is van szerepe. A második kép elején újabb színházi baleset keltett meglepetést. A függöny szét nyílt és a színpadon a közönség szemeláttára futottak széjjel a rendező és kellekes. Az egyöntetűség kedvéért a felvonás vége sem volt zavartalan: hatalmas robaj reszketette meg a levegőt, a nézőtérben többen felugráltak, de azért az előadás nyugodtan folyt tovább. Csak a színpadon tudták a láрма okát: a Nándorfehérvárt ábrázoló díszlet összedőlt. Ezzel még korántsem volt vége a balesetek sorozatának. A templomjelenetben az orgona egyik regisztere kinosan sipoló hangot adott: egy egér bujt a csöbe és lelte szörnyű halálát. Alig ocsudtak föl ebből az esetből, újabb roppanás: az első sorban ülők közül egy öreg ur elejtette a látcsövét, mely leesett a zenekarba, pontosan egyik primhegedűs hangszerére amely össze is tört. Az ügynek nem lesz folytatása mert az illető öreg ur régi törzsvendége az operaháznak és azonnal kijelentette, hogy megtéríti a kárt, a rendező színházi ördögöcskéik azonban sehogy sem akartak elnyugodni. A következő pillanatban hatalmas döbbenéssel elpattant a karmesteri pulpitus vilanykörtéje, mire a derék Szikla Adolf kiejtette kezéből a pálcát és percekig pusztá kézzel dirigált tovább. Az utolsó felvonás közben egy szolgáló levéllel kezében kereste a folyosón Kern Aurél igazgatót. Hampelné Pulszky Polixena, az Operaház egyik legbuzgóbb látogatójának páholyában találta meg a direktort.

Kern Aurél összerezett a levél láttára.

— Biztosan egyik énekesnőm mond le hirtelen. Még csak ez hiányzott. Poli néni kérem — fordult aztán Hampelnéhez, aki nagynénje — nyissa ki a borítékot, én nem merem.

A nagyszony engedelmeskedett és nevetve tartotta Kern elé a borítékból kihuzott cédulát.

Az aznapi előadásról szóló bevételi kimutatás volt: zsufoolt ház, minden jegy elkelt, rekordbevétel.

Kern Aurél föllélekzett. Tehát ennyi baleset után mégis rendben van minden.

Hanem azért ló egyhamar nem kerül az Operaház színpadára.

VAS BÉLA
női kalap áruháza
BUDAPEST, Király-utca 15.
:: :: Holló-utca sarok.

Az új királyi pár és a színház.

Minden idők fejedelmeinek színházkedvelése biztosítéka és bizonyítéka volt a jóért és nemesért hevülő szívüknek, a népük iránt való érzett szeretetnek. Ferencz József, a jóságos és bölcs is szerette a színházat. Hiszen a régi Burgszínháznak egyik leggyakoribb vendége volt és sűrűn ült ott a földszinten a jobboldali első páholyban. A mi színészetünk iránt is melegséggel érdeklődött, habár ujabban ritkán talált rá alkalmat, hogy előadást is nézzen. Volt a régi Népszínházban, a Nemzeti Színházban, Operaházban, a Vigszínházban. Persze legjobban szerette a Burgszínházat, amely hiszen egészen az övé volt, és amelynek tagjait most is udvari batárok viszik előadásra és haza.

Érdeklődött királyunk a magyar művészet és írók iránt is, és csak nemrégiben is mutatta ezt az érdeklődését és egyuttal tájékozodottságát, amikor *Ligeti Miklóssal*, aki a szobrát mintázta a magyar írókról beszélgetett és azt mondta:

— Roppantul örülök, hogy a magyar szindarabírók oly nagy sikereket aratnak a bécsi színházakban.

Sőt arra célzott, hogy ez nemcsak erkölcsi dicsőséggel, de anyagi fellendüléssel is jár.

Károly király is szereti a színészetet és szívesen jár színházba. Kevéssel a háboru előtt volt a Vigszínházban is, ahol oly váratlanul jelen meg, hogy csak érkezése után világították ki az udvari páholyt, a „Prófétá“-t, Lengyel Menyhért drámáját nézte. *Faludi Miklós* fogadta, és az akkori főherceg, minthogy a második felvonás után el

kellett mennie, elmagyaráztatta magának a darab befejezését. Mikor távoztak, a főherceg kísérője, Lobkovitz herceg így szólt *Faludi Miklóshoz*:

— Ugy-e, mily csodaszépen beszél magyarul ő fensége?!

Zita királyné éppen a minap adta jelét annak, mennyire érdeklődik a magyar színműirodalom iránt. Amikor *Molnár Ferenc* Bécsben felolvasást tartott, a felséges asszony magához kérette az író, akit *Kirchbach* tábornok mutatott be, gratulált neki, és többek közt ezeket mondta:

— Valamennyi szindarabját láttam, kivéve a „Fehér felhő“-t és az új darabját, a „Farsang“-ot, amelynek, amint hallom, igen nagy sikere van Budapesten.

Érdekes, hogy utóbb egy magyar udvarhölgy megkérdezte *Molnár Ferenc*től, hogy az új könyve, amelyből fel akarna olvasni a felséges asszonynak, megkapható-e az „Est“ bécsi kiadóhivatalában.

— Boldog lennék, ha megküldhetném, felelt *Molnár*, és most már készül a könyv gyönyörű diszkötése, amelyben el fogja küldeni az új királynénak.

Benes Károlyné

elsőrangú női divatterme

most **Kristóf-tér 8. sz.**

Szabászati- és varrótanintézetében a beiratások

— már megkezdődtek. —

Telefon 134—00.

Telefon 134—00.

Kár, hogy még nem találták ki, hogyan lehet gondolatokat fotografálni. Aki elbujtatná gépjét valami páholyfüggöny mellett és megacélozná a földszint valamelyik nézőjét, egész csinos felvételeket csinálhatna. A lapoknak is könnyebb volna a dolguk: drágán fizetett kritikus helyett elküldenének egy ilyen fényképészt az új darabhoz, a fényképész visszajönne a szerkesztőségbe négy-öt felvétellel; ha ezeket szépen egymás mellett szépen leköznék, megvolna a pontos beszámoló arról, hogyan fogadta a közönség a darabot.

Egyelőre ez a kitűnő találmány nincs meg. Nagyon szórakozott ember ez az Edison, mindig elfelejt valamit feltalálni. Amíg feltalálják, a Kroki-fantázia kevésbé megbízható eszközeivel kell megelégednünk. Bátrak voltunk tehát a „Farsang” néhány előadásán részt venni és állandóan lefotografálni egy bizonyos zsöllye esténkénti nézőjének a gondolatait a „Farsang” ugyanazon jeleneténél. Van egy latin közmondás: „Quot capita, tot census”, ami magyarul azt jelenti, hogy ahány fej van a budapesti színházjáró kapitalisták körében, annyiféle szenzibilis gondolatot vált ki az Oroszy Kamilla szenzációs gyémántja ezekből a fejekből.

A jelenet, mikor a gyönyörű Molnár darabban Kamilla elbucszik a gyémánttól, a következő:

KAMILLA (nézegeti a gyémántot).

(Kis szünet)

MIKLÓS (a nyílson, annak jobboldala felől sietve jön kabátban, kezében köcsögkalap): Itt vagyok. (Megragadja Kamilla belépőjét) Menjünk... most menjünk...

KAMILLA: Kicsi vagy.

MIKLÓS: Miért... mondod... ezt...

Angelo rajzaival.

KAMILLA (fájdalmasan): Innen felülről... ahol én szállok... olyan kicsinyek az emberek, mint a hangyák. És te elmaradtál... te is ott vagy köztük... a sokaságban... te is olyan kicsi-kicsi vagy...

MIKLÓS: Kamilla!

KAMILLA: Okos vagy. Ellenség vagy.

MIKLÓS: Kamilla...

KAMILLA: Egy erős, buta férfi... isteni lett volna.

MIKLÓS: A tied vagyok... a rabszolgád...

KAMILLA: Okos vagy. Kicsi vagy.

MIKLÓS: Az életem...

KAMILLA (kezében a követ). Már nem kell.

MIKLÓS: Mit csinálsz... az istenért... meglátják!...

KAMILLA (főlemeli a követ, nézi): Szép tengerzöld gyémántom...

MIKLÓS: Meglátják... vigyázz!...

KAMILLA: Még egyszer a szemébe nézek, jól, mélyen...

MIKLÓS: Mit akarsz? (Rémülten) Csak nem...

KAMILLA (magasra tartja a követ és szenvedélyesen néz rá. Elcsukló hangon): Visszanéz rám! (Hirtelen lekapja, jobbra néz, aztán nyugodtan és gyöngéden eklobja, balra, ki a színpadról).

Ezek után nézzük csak azokat a fotográfákat.

*

Első este. Egy állami hivatalnok ül a zsölylyén. Muszáj neki színházba menni, mert lenézni, ha a Molnár új darabját nem látta volna. Elegáns ur, de jól táplálnak nem nevezhető.

— Hm. A gyémánt. Megérhet egy pár milliót. És ez a menyecske csak úgy eldobja. Szépen

LEVÉL MÉRLEG

irodákban, magánháztartásokban igen célszerű a feladandó levelek súlyának megállapításához

100 grammos K 3-20
250 grammos K 6-40
500 grammos K 12-—

KERTÉSZ TÓDOR

Budapest, IV. Kristóf-tér.

BENEDEK FRIDA KIRÁLY-UTCZA 93. SZÁM.

Saját készítményű füzök nagy választékban!

HÖLGYEK

senki el ne mulassza megpróbálni az orvoslág kipróbált ártalmatlan „RAVISANT”

hajeltávolítókrémet

mely hölgyek arcáról, karjáról biztos sikerrel elhárít minden kellemetlen hajszálakat. — Sikerért garantálók. — Számos köszönő levelek.

Szétküldés diszkrétén ára 10 kor.

— KEBELKRÉM —

Archámiasztó, arckrémek, pouder és szappanok nagy raktára

BOTÁR REGINA KOZMETIKAI INTÉZET
Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 34. szám.

elbucsuzik tőle. Látszik, hogy vidéken lakik, ott még lehet tejet kapni, különösen földbirtokon.

Pesti asszony nem dobná el, venne rajta tejet. Ha ugyan a tejcarnokos ad ennyiért. Azt mindenesetre tudom, hogy én hónapok óta nem uzsonnázom kávéért. Attól is elbucsuztam. Hopp, mi jut eszembe. Olvastam, hogy ez a gyémánt a legtisztább szimbolizmus. Ez alighanem az uzsonnakávé jelenté. Persze, attól bucsuzik ilyen érzékenyen a Fedák. Szivemből beszélt nagy művésznő.

Második este. Egy bankhivatalnok. Vakító plazttron, kifogástalan frakk. Fel van mentve, ól érzi magát.

— Ez egy marha, ez a Kornády nevű goj. Látszik. Miért olyan buta ez? Szökni kéne a nővel, meg a gyémánttal, aztán minden órának leszakasztani virágját, mint a Molnár máshol írja. Aztán másnap szépen elszedni a nőtől a gyémántot és jelentkezni a főkapitányságnál, hogy megtalálta. Biztos kitüntetés és cégvezetői kinevezés. Ilyen buta, mint ez a Kornády: Miért nem megy egy ilyen egészséges ember a harctérre?

Harmadik este. Egy hadseregszállító, ugysis mint új közönség. Vadonatuj szmoking és fehér nyakkendő. Vadonatuj gyűrűk és vörösujjak. Kétszer van felmentve. Egyszer a katonaság alól, egyszer pedig a vád és következményei terhe alól a legutóbbi papíryeregpörben.

— Már vettem a feleségemnek fekete hálszobát makaróni-fából. Már vettem neki egy valódi vitrint XIV. Louis-seire korából. Már vettem neki Tosca összes műveit és egyéb kottákat. Most akar egy nagy gyémántot.

Majd elhozom ide és megmutatom neki, hogy a gyémántot most nem tartják meg. Most divat eldobni. A Fedák csak tudja, mi a divat. No hát nem tudja?

Negyedik este. Egy lipótvárosi bakfis. A haja kanárinak van festve, a szeme subicknak, a szája cinóbernek, az arca krétának. Retiküljében bróm és egy pár erotikus fénykép.

— Hiába töröm fejemet, nem tudok rájönni, mit akar jelenteni ez a gyémánt. Már gondoltam

a legnagyobb dísznóságokra, de egy se klappol. Pedig meg kell tudnom. Lehet, hogy a tudatom alatt már udom is. Holnap elmegyek a Ferencihez, hogy analizálja ki belőlem. Biztosan valami dísznóság sül ki belőle, juj, de izgatott vagyok, alig várom.

Ötödik este. Egy tanár. Egyszermind akadémikus. Már a Vojnits-díj szempontjából is eljött megnézni a dolgot, hogy a teljes ülésen, mikor Császár Elemér majd beterjeszti a dolgot, felszólaljon és botrányt csináljon. De előbb még megpróbálja, nem adják-e neki a hatezer koronás megbízatást a pieneusi szitakötők tanulmányozására. Kényelmes dolog volna. Háboru van, oda se kellene utazni.

— Az nem úgy van. Ellopni, aztán eldobni. az nem olyan egyszerű, Ha ellopta, bűnhődjék. Visszaadni, az semmi. Több óra hosszát nála volt tehát birlalta, tehát fizessen. Hol itt a költői igazságszolgáltatás? Ez nem egy jó darab. Különben is Heinrich Gusztáv itt volt a főpróban és engem nem hívtak meg a páholyába. Hany? Hát majd én megmutatom! A darab nem jó.

Hatodik este. Egy ékerkereskedő. A háboru alatt annyit keresett, min Weisz Berthold.

— Eldobni? Rettenetes. Tudja nagysád, hogy mit csinál? Tudja, hogy mit ér ma az a gyémánt? Tudja, hogy mit lehet ma azért kapni? Ezt nem nézhetem tovább...! Semá Jézus

Mária! Eldobta! Meg kell örülni. Ebbe a színházba nem jövök többé.

Hetedik este. Egy irigy fiatal szerző. Fekete művészajk. Fekete művészkörmök.

— Hogy figyelik! Hogy feszülnek az izgalomtól! Táblás ház! És milyen sikere van. A fene egye meg...

Ross Jenő (kapitány) — Vendrey Ferenc (prépost)
Modern-Színpad. — „Karolin“.

Mészöly felv.

Megnyílt a Modern Színpad.

Sokat vártunk Bárdos Arthur dr. új színházától, felfokozott kívánságokkal léptünk a gyönyörű, intim, tündérpalotába. És nem csalódtunk, sőt, a valóság

messze tulszárnyalta merész elképzelésünket. Ragyogó és színházi életünkben emlékezetes est volt a megnyitó estéje. Az új színház új irodalmi lehetőségeket nyit és a tapsos, hangos, viharos, viharos premier késői nyomai belesimulnak majd a magyar irodalom távoli eseményeibe.

A nézőtér, a ragyogó külsőségek már magukban is meghódították a közönséget. A tökéletesen felszerelt színpad a legteljesebb lehetőségeket nyújt a színháznak.

A megnyitó estén mindazonáltal egy kis baj is volt. A fűtőkészülék még nem működött tökéletesen és a közönség kissé fázott.

Persze másnapra már eligazították ezt a hibát és ma már tökéletes felszerelés szolgálja az ideálisan elgondolt és mintaserűen megcsinált új színházat.

A fűtőkészülék még nem működött, de mégis forró estéje volt a színháznak, színészeknek.

Herczeg Ferenc darabja „Carolina

Vendrey, Medgyaszay, Rózsahegyi, Bárdos igazgató, Mészáros, Erődi, Nagy Margit, Uray, Varsa, Bánóczy, Ross, Emőd Tamás.
Mészöly felv.

A «Modern-Színpad» házi jelmezes főpróbáján Bárdos igazgató az utolsó rendezői utasításokat adja ki.

vagy a szerencsés flótás“ áll a műsor középpontjában. A kitűnő író egész kályáját az irodalmi előpelőség jellemzi. Új darabja, friss nyeresége a magyar irodalomnak. Ötletes, fordultatos és nyelve ragyogó magyarság. A premiér közönsége hódoló tapsokkal köszöntötte a nagyszerű író ragyogó kis darabját.

A prépost szerepében Vendrey Ferencnek nyílt alkalma szeretetreméltó alakításra. Ross, Bánóczi szintén igen jók voltak.

Mészáros Giza, ki egyik büszkesége és oszlopa az új színháznak Villányi Andor „Attak“

c. jelenetében és Bródy Miksa „Csevegés közben“ című tréfájában mutatkozott be a Modern Szinpad közönségének. Sikere méltó volt eddigi nagy népszerűségéhez.

Ünnepélyes tapsok fogadták a színház két régi oszlopát Medgyaszay Vilma és Rózsahegy Kálmánt, kik Emőd Tamás,

A «Modern-Szinpad» büfféje.

Mészöly felv.

Julcsa és Juliette című kis drámájában arattak forró őszinte sikert. Medgyaszay Vilma nélkül el sem tudjuk képzelni a „Modern Szinpad“-ot, melynek műsorába úgy illeszkedik be az ő művészete, mint drága ékkő a nemes keretbe.

Kacagás ő fensége a „Tata és Toto“

Medgyaszay Vilma (Juliette) — Rózsahegy Kálmán (Műhály)

Modern-Szinpad. — „Julcsa, Juliette“.

Mészöly felv.

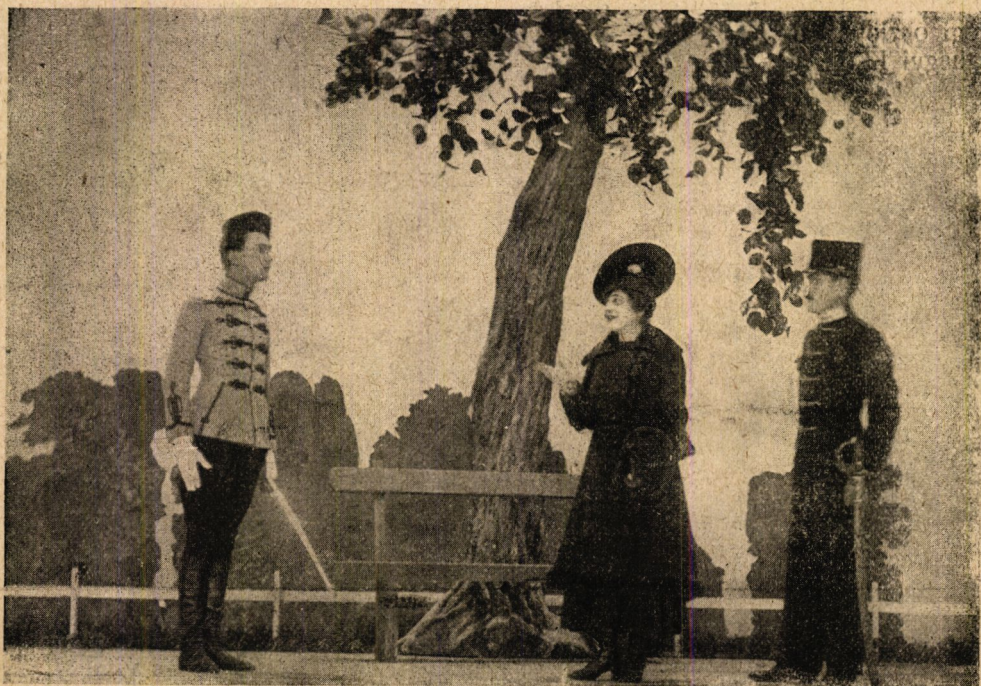

cimű rendkívül mulatságos operettel képviselteti magát. A Gábor Andor—Szirmai operett vidám ötletei, kedves énekszámai egyformán nagy tetszésre találtak a közönségnél. Gábor Andor két kisebb tréfával is szerepel a műsoron. Az egyikben *Boross* és *Sajó* jut kitűnő nevetetési alkalmakhoz. *Békffy* László és *Sajó* viszont egy *Harsányi*-tréfában excellálnak. Persze nem maradhatott ki a műsorból *Karinty* Frigyes neve sem. Hiszen az ő tréfái mindig az irodalmat jelentették a kabaré műsorán.

Külön ki kell emelnünk *Kökény* Ilona nagy sikerét. *Reményi* Bélának az egyre nagyszerűbben kibontakozó zeneszerzőnek egy rendkívül ügyes dalát énekelte nagy

Modern-Szinpad. Mészáros Giza—Bánóczi Dezső

Mészöly felv.

Uray Tivadar (A huszárönkéntes) — Mészáros Giza (A szép asszony) — Sajó Géza (Az ezredes)
Modern-Szinpad. — „Attak“.

Mészöly felv.

hatással. Reményi Béla új dala ismét szaporítja azoknak a melódiáknak számát, melyek a „Modern Szinpad”-ról indultak el diadalmas utra.

Magánszámokról, jelenetekről, színészekről és színésznőkről rendkívül sokat lehetne írni.

Ez a premier a legteljesebb siker jegyében folyt le. Harmonikus egészbe

csiszolódik össze a sok kisebb-nagyobb szám. A művészi vezetés és irányítás a műsor minden számán megérik. Mindeket átfog és egy művészi egységbe fog össze a Bárdos igazgató által diktált szellem, mely izléstelenséget nem tűr és minden műfajban érdekést és értéket hoz.

A Modern Szinpad sorsa eldőlt. Utja a legszebb sikerek felé vezet.

A gyufa.

Zavaros vidámság vagy vidám zavarok.

(Szin: A Nemzeti-színház szinpada. Idő A Szépasszony premiéréje.)

Szereplők:

Egy igazgott úr... Odry Árpád
Még egy igazgott úr... Rózsahegyi Kálmán
Egy harmadik igazgott úr. Szőke Lajos

I. JELENET.

A Szépasszony első felvonásának az a jelenete következik, mikor Rózsahegyi gyufát nyújt Odrynak és mindketten szivarra gyujtanak. Rózsahegyinek eszébe jut, hogy a tegnapi főpróbán meggyulladtak a skatulya összes gyufái. E jelenetben még reményli, hogy az ügyelő más gyufát tett a rossz helyébe.

II. JELENET.

Rózsahegyi már nem remél. Sőt Odry sem. Észrevették, hogy a gyufa nem gyullad meg. Mi lesz?

III. JELENET.

Odrynak mentő ötlete támad. Szőke Lajos az ügyelő, a darabban Péternek az inasnak szerepét játssza. Odry

felkiált:

Péte:

Szőke Lajos meglepetve hallja odakünn, hogy Odry hívja, pedig még nincs itt a jelenése. Önkéntelenül is engedelmeskedik a hívásnak és belép a szinpadra. De az ügyelőkönyvet a kezében felejtette.

IV. JELENET.

— Gyufát, gyufát... suttogta Rózsahegyi.
— Gyufát, gyufát... sugta Odry.

Szőke azt hiszi, hogy a postát kéri és szerepe szerint mondja, hogy ott a posta az asztalon.

— Gyufát, gyufát... ismétli Odry. És most

kettős előadás folyt párhuzamosan egy ideig. Az egyik a Szépasszony. A másik: A gyufa.

V. JELENET.

Szőke megérti, hogy gyufa kell. Kétségbeesetten mutatja, hogy ott van az asztalon.
— Gyufát, Gyufát, másik gyufát, Szőke kétségbeesetten rohan ki a szinpadról.

VI. JELENET.

— Egy országot egy skatulya gyufáért! — kiáltotta Szőke — de sehol sem talált gyufát.

Ekkor lépett a szinpadra Gábor Andor. Téli kabátban volt. Szőke nekirohant.

— Gyufát!

— Tessék — felelte Gábor Andor és egy skatulya gyufát nyújtott át Szőkének.

VII. JELENET.

Szőke boldogan viszi be a gyufát a szinpadra. Odry rágyújt.

(A közönség semmit sem vesz észre. A gyújtó jelenetnek vége.)

Függöny legördül de csak jóval később.

Megjelent!
Szenes ember
uj humoros könyve:

A zöldbőrű primadonna.

Major Henrik rajzaival. A „Szinházi Élet” kiadása. Ára 3 korona.

SZÍNHÁZI SZONETTEK.

Szépasszony.

— Márkus Emiliának. —

Szépasszony, szöke asszony, pesti asszony,
Finom, csodás s légyléptű, mint egy álom...
Szava bilines, nézése lenge járom,
S szeme szelid, mint fény az esti parton.

És szeme láng, mint pokla rőt kohóknak...
Féhéren izzik és vakít a válla...
Az ajka tűz... A vére fürge fákllya...
S hangja arany bilines a gondolatnak...

Szépasszony, messzi asszony, drága
asszony

Csodálatom úgy borul elibéd,
Mint bucsuzó nap elé a barna alkony:

Busan, sötétlen, harmatozva könnyet.
— Reménytelen, végtelenbe sóhajtón
Küldöm feléd e halavány szonettet...

Vécsey Leó.

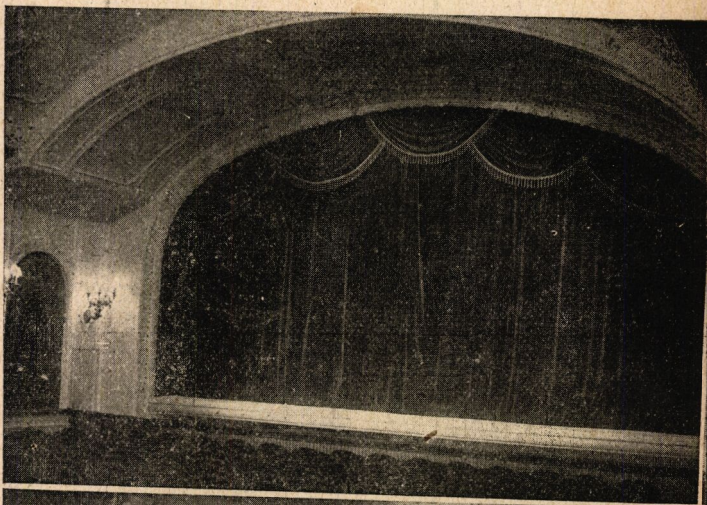
HALLÓ MIWSÁG

Uj magyar opera. Zenei körökben nagy szenzációról beszélnek: Kacsóh Pongrác befejezte uj operáját, amelynek *Dorotya* a címe és arról is nevezetes, hogy a szövegét is a kiváló zeneszerző írta. Kevesen, kiválasztottak, már ismerik az uj opera zenéjét és elragadtatással beszélnek róla. Kacsóh a mult hét egyik estéjén *Fedák* Sári Személynök-utcai lakásán néhány meghitt barátja előtt eljátszotta a „Dorotya” főbb zeneszámait és ezen a legelső premieren is osztatlan nagy sikert aratott. Akik a „Dorotya” partitúráját hallhatták, kijelentik, hogy Kacsóh vigoperájában egészen uj mesgyn halad és mindenkít meg fog lepni gazdag invenciójával, melódiabőségével és eredeti dolgozómódjával. Hogy hol és mikor lesz Kacsóh vigoperájának bemutatója — egyelőre még titok.

A „Falu rosszát” *Tóth* Ede örökbecsű népszimnűvét február 19-én fogják bemutatni a filmen. A felvételek a Zitkovszky és társa cég kitiűnő munkája. A rendezést Pásztori M. Mik-

lós végezte, aki katonai szabadságát teljesen a film tökéletesítésének szentelte. A „Falu rossza” szereposztása a következő: *Biró*: Kürthy József, *Lajos*: Kertész, *Boriska*: Andorffy Ida, *Göndör Sándor*: Medgyaszay Jenő, *Finum Rózsi*: Fraknoi Ilona, *Gonosz Pista*: Andorffy, a felesége: *K. Demjén Mari*, *Bátky Tercsi*: Jákó Amália. A bemutató a Mozgókép-Otthonban lesz.

Szenes ember uj könyve: „A zöldbőrű primadonna” a könyvpiac egyik legérdekesebb ujdonsága. Egy hosszabb satirikus regény, melyben Budapest művészvilága szerepel és több humoros novella és tréfa adja Szenes ember uj könyvének vidám tartalmát. Huszonkilenc pompás Major-rajz disziti a rendkívül csinos kiállítású kötetet, mely a „Színházi Élet” kiadásában jelent meg. Ára 3 korona. A „Színházi Élet” olvasóinak, a pénz előzetes beküldése után, portómentesen küldi el a kiadóhivatal.

Az Uj Modern-

A „Zeneműkedvelő Magyar Ifjak“ dalpályázata eldőlt. A 32 szerzemény közül az első díjat a „Darumadár“ jelige alatt beküldött dalok szerzője, *Holló Ferenc* kapta. A második díjat a „Lábas Juci“ jeligével ellátott dal szerzője, *Zsembery Árpád* kapta. A harmadik díj nyertese *Cutor Ipoly*. *Kalmár Tibor* versének megzenésítésére kitűzött első díjat *Zsembery Árpád*, a második díjat *Braun Jenő*, a harmadik díjat pedig a „Darumadár“ jeligés dal szerzője, *Holló Ferencz*, kapta, aki így a pályázatnak két díjat nyerte el.

Márkus Emma libamája.

Pár héttel ezelőtt írtuk meg e helyen *B. Sándor* Erzsébet libamájának kedves történetét és máris újabb libamájhistória kerül terítékre. A „paritás kedvéért ezuttal a másik állami színház nagy művésznője, *P. Márkus*

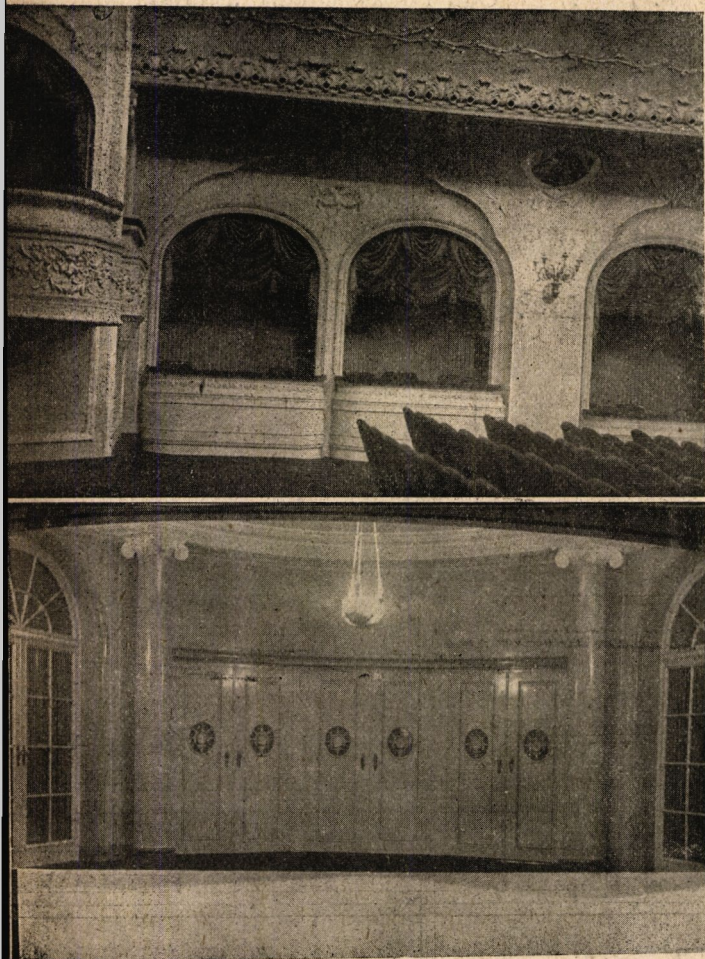
Emma asszony az eset egyik hőse. Emma asszony lányai, a szép Pulszky-lányok tudvalevően kitűnő és híres vőkről gondoskodtak, akik méltók arra, hogy ebbe a híres, előkelő magyar művészfamiába kerültek. *Tessza*, az idősebb, aki anyjának szökéséért örökölte, *Schmedes* Eriknek, a bécsi opera kiváló tenoristájának felesége, *Romola*, az ifjabb, néhány év óta *Nizsinszky* Vaszláznak, a világhírű táncosnak hitvese. Nizsinszkyék most Amerikát járják és ezért Schmedesék, amikor csak tehetik, lerándulnak Budapestre, hogy kis elevenséget hozzanak a hűvösvölgyi villa csendjébe. A Hofoper nagy énekes kollégáitól elütő végtelenül szolid, józan gondolkozású ember. A háború különösen erős fegyelmzettségre tanította és takarékosági elvei annyira szigorúak, hogy időnként, mikor a szűk családi körben a mai időknek megfelelő gazdasági berendezkedésről tart lelkes előadást, hangos derűtséget vált ki hallgatóságából. Schmedesék legutóbbi pesti tartózkodása alatt történt, hogy a kitűnő énekes kocsizni kísérte szép anyósát. A szép őszi napnak délutánján nyitott ablakkal robogott velük a gummike-rekű fiáker az Andrásy-uton, mikor egyszerre Márkus Emma finom orrcimpáit egy mesebeli illat remegtette meg. A következő pillanatban szipjle megállt a kocsi és a művésznő befutott — egy libásboltba, ahonnan frissen sült májak édes illata áradt. Az illatot megérezni és egy gyönyörű libamáját vásárolni percek műve volt. A kocsi elindult újra, Emma asszony ölében pedig hófehér papírban várta sorsát a drága libamáj. Nossza volt mit hallani a szegény „anvósnak“. Hogy lehet a mai világban ily drága eledeleket venni, hiszen ma egy vagonba kerül a libamáj . . . A Stefánia-uton végig és vissza egészen a Vilmos császár-utig zsörtölösködött Schmedes, mikor azonban a Fürdő-utcába fordultak, hirtelen mozdulattal szipolt a kocsisnak, kiugrott és beszaladt egy csemegeüzletbe. A vásárlás nem tartott tovább, mint Márkus. Emmáé és Schmedesé, pillanat alatt visszatérve, négy nagy üveget rakott be a kocsi aljába.

— Hát ez micsoda? — kérdezte Emma asszony csodálkozva.

— Pezsgő — felelte a vő a világ legtermészetesebb hangján.

— Pezsgő? Ma? A mai drágaságbán? Azok után, amit a libamájra mondtál?

— Természetesen. Csak nem ihatunk vizet arra a drága libamájra — felelte mosolyogva Schmedes és lefejtette a selyempapírt az egyik üvegről, hogy megmutassa, nem libapezsgőt vett. Valóban igazi Törley reservé volt . . .

Homunculus II.

A sorozat második része.

Körülbelül hat hét előtt történt, hogy először Budapest, néhány nappal később pedig az egész ország hangos lett egy szótól és ez a szó volt: Homunculus. Egy hatalmas, művészi erejű és tökéleteségű dráma címe volt ez. A dráma középpontjában a mesterséges ember állt, a Homunculus, aki megtudván származását meghasonlott önmagával és meggyűlölte a világot. Legelőször alkotóján állott rettenetes bosszút, aztán nyomtalanul eltűnt, hogy később ismét feltűnjék és folytassa bosszuművét.

Ez a hatalmas erejű, minden akadályt legyőző, bosszút lihegő Homunculus áll a sorozat második részének központjában. A Philipp és Pressburger cég, amely a a sorozatot Magyarországon forgalomba hozza hétfőn november 27-én jelenteti meg ezt a második részt, amely tökéletességben, de különösen Olaf Fönss játékának szempontjából fölülmulja az elsőt.

A második filmben Homunculus egy észak-afrikai városba kerül, ahol meg-

menti a már halálos ágyán fekvő uralkodó herceget. Az emberek ekkor nem halált éreznek Homunculus iránt, hanem uralkodójukat megmentette, hanem fűrkészni kezdik, hogy honnét szerezte Homunculus ezt a természetfeletti erőt és mikor megtudják a kilétét, halált kiáltnak a fejére. Homunculus győzelmesen megküzd az egész néppel, de egy kődobás halálra sebzi kedvenc kutyáját. Homunculus rettenetes bosszút esküszik az első élőlényre, aki útjába akad. Szerencsére ez az élőlény egy kis gyermek, és a bosszút lihegő Homunculus magához emeli, magához öleli a kis porontyot, akinek van anyja... anyja, aki neki nincs. Homunculus kezdi érezni most már a szeretetet is.

Ami Olaf Fönss ebben a második részében produkál, az valóban a tökéletes színjátszás, a legtökéletesebb színészi alakítás. Erőtéljes, drámai erejű ott, ahol szükség van rá, de ellágyuló, megható ott, ahol a szerep kívánja. Bizonyos, hogy amíg az első rész valósággal lenyűgözte a nézőket, addig e második részénél sokszor fog könny szökni a nézők szemébe.

Rátkai—Virágh—Somogyi Nusi.

Télikert. — „Az éhenkórászok“.

Mészöly felv.

„Az éhenkórászok“.

A „Télikert“ új operettje.

Egy szerencsés találkozásából két olyan izig-vérig nagyszerű művészembernek, mint amilyen Lovászy Károly és Hetényi-Heidelberg Albert, csak valami elsőrangú származhatik. A Télikertben, e találkozás szerencsés produktumának ugyancsak szerencsés hajékában, — estéről-estére zajos derűtség közepett anagy siker összes külsőségeivel, tomboló tapsok

között kerül előadásra, a Lovász—Heidelberg-pár csodagyermek szülöttje: „Az éhenkórászok” című operett.

Az éhenkórászok: *Rátkai* a piktor, *Virágh* a költő és *Somogyi Nusi* a modell. Ők hárman azok, akiknek a jókedvükön kívül semmijük sincs. Ennivalójuk sincs. Itt az elseje. És pénzük sincs. Az ablakon át szöknek el, amikor hallják, hogy a háziasszony közeleg. De jön egy amerikai ügyvéd, aki kétszázötvenezer dollár örökséget akar átadni a piktornak. Nem találja otthon s a szép háziasszonynak (*Kovács Lili*), a bájos hűgának (*Borbély Lili*) és a legennivalóbb szobaleánynak (*Mányoki Gizi*) adja tudtára a piktor váratlan gazdagságát. Az éhenkórászok azután óvatosan visszalopózkodnak s tovább koplalnak. Megjelenik sugárzó fénnel a Rokokó hercegnő, aki dus vacsorát tálal. A piktor beleszeret, és amikor a hercegnő eltűnik, bánatában öngyilkos lesz. De önki-vülléte csak addig tart, amíg visszatér az amerikai a sok pénzzel. Attól kezdve minden rendbe jön. A Rokokó hercegnő, aki nem más mint a háziasszony ötletes hűga, ép olyan boldog párja a piktornak, mint amilyen örömmel jegyzik el egymást a költő és a modell.

Nagy vonalakban ez az új operett meséje. De a feldolgozásban mennyi nőanszot használnak ki ördögös ügyességgel *Rátkai* és *Somogyi Nusi*, mennyi találékonysággal, ötlettel tüzelik tele szerepeiket *Kovács Lili*, *Borbély Lili*,

Mányoki Gizi, *Virágh* és a mulatságos *Pásztor*, úgy, hogy erről az operetről bátran elmondható, hogy hasonlóan mulatságos, bájos és vidám, nem sok került még színre a magyar színpadokon. *Rátkai* és *Somogyi Nusi* táncai ezuttal is sok tapsra adnak majd alkalmat.

A zene máris népszerű, a keringője egyike a legbájosabb *Heidelberg*-kompozícióknak.

Chaloupka Mária

Budapest, IV., Váci-utca 10. II. lépcső I/12.

Saját készítményű fűző különlegességek, halcsontnélküli fűzők, melltartók, mellvédők. Telefon 61—66.

HAJSZÁLAKAT

az arc, mell és karról végleg eltávolítani a „**Rosalie**” törv. védett szerrel, világgal való kezeléssel lehet. Ártalmatlan, fájdalom nélküli kezelés. Pattanást, szeplőt, szemölcsöt nyomtalanul eltünt. Arcmasszage jutányos kivitelben. Nálunk is kapható oly szer, mely percek alatt eltávolítja a hajszálakat, de természetesen csak rövid időre. **Archám-lasztó készlet 15.— korona**, mely 8 nap alatt az arcról minden foltot eltünt. **Bőrfehéritő 6.— korona**, **pouder 5.— korona**, **szeplőkrem 4.— korona**, Vidékieknek lakás fentartva. Diszkrét vidéki szétküldés. Levelekre válasz.

„**ROSALIE**” kozmetikai intézet Budapest VI. ker., Király-utca 51. szám a Terézvárosi templommal szemben.

Somogyi Nusi, Virágh, Borbély Lili, Rátkai. Téliert. — „Az éhenkórászok”.

Mészöly felv.

AZ ORIASI JÓ EMBER

KARINTHY FRIGYES TRÉFÁJA.

Játsszák az Apollo-kabaréban.

A nagyságos ur : *Lajthai Károly.*
 A nagysága : *Haraszti Mici.*
 A Mari : *Vidor Ferike.*
 A cugszfűrer ur : *Mály Gerő.*

Első rész :

Szin : szoba, vacsorára terített asztal, este 9 óra után.

Nagys. ur : az asztalnál ül. Közkatona extra egyenruha van rajta, mint afféle segédszolgálatos irodistán, a szemén cvikker. *Nagysága* szemben a nézővel szintén ül. *Mari* hüppögve, szemeit törülgetve álldogál, éppen kezdődik a jelenet.

Nagys. ur : Mi ? Mi ? Mit beszél maga ? Megbolondult ?

Mari : (hüppög) Micsinyáljak, kezit csókolom, nagyságos ur, az a rabló nem hagy mán !

Nagysága : Hallatlan, kérlek.

Nagys. ur : Az ember holtfáradtan hazajön az irodából és ilyenekkel fogadják, vacsora helyett.

Nagysága : Én nem tehetek róla drágám.

Nagys. ur : (felháborodva). Hogy én eresszem le, este kilenc után ! Hogy mer még csak beszélni is ilyeneket !

Mari : En nem tehetek róla, nagyságos úr, én nem akartam, de az a rabló furt a nyakamra jár, hogy aszongya, hogy bizonyos beszélőnivalója van velem — nem hagy mán.

Nagys. ur : Miféle rablóról karatyol folyton ?

Mari : Arról a léhütő sehonnairól.

Nagys. ur : Miféle léhütő sehonnai ?

Mari : Hát a vőlegényem.

Nagys. ur : Úgy a vőlegénye.

Mari : (hüppögve) Hogy aszongya, hogy ő csak most beszélhet velem, mert holnaptól már nem lehessen tudni aszongya, — oszt felkajabált a lépcsőn, hogy gyűjkek le a kapu alá, ott vár, oszt ü is igen kéreti a nagyságos urat, hogy tesszen leereszteni.

Nagysága : Hallatlan !

Nagys. ur : Kilenc óra után !

Nagysága : Mit gondol az az ember.

Mari : Mán hiszen én is tudom, hogy a mi nem illik, nem illik, mondtam is neki — de hát nem hágy békén, hogy csak gyűjkek, asszongya oszt fenyeget, hogy különben elhagy. (Sir.)

Nagys. ur : Mi — ? még hogy elhagyja különben ? De hiszen ez zsarolás. Na, majd ellátom én a baját annak az embernek ! Még fenyegetőzik ? (feláll.) Hol van az az ember ?

Mari : Mondom, itt lent sétál a kapu alatt!

Nagysága : Mois cher ami ne vous mélez pas dans des affaires . . .

Nagys. ur : (harciasan) Micsoda beszéd az, kérlek ! Csak nem hagyom, hogy engem is zsaroljanak, meg a cselédemet holmi — holmi érzelmi revolverrel ! Hogy különben elhagyja Majd adok én neki !

Nagysága : (nyugtatja) Ne izgasd fel magad fiam, mindenféle népséggel.

Nagys. ur : Ugyan kérlek, hát csak nem hagyom magam ! Ezek a vőlegények már nagyon arcátlanok kezdenek lenni ! Hogy én, Gerő Félix, köz- és váltó-ügyvéd adjak a cselédemnek este kilenc után kimenőt — mert a Mari kisaszszony vőlegénye beszélni akar vele. Na, majd megnézem magamnak azt a legényt !

(Dühösen fejébe csapja a sipkát és elrohan.)

Függöny.

Második rész.

! (A függöny előtt — jobbról — sétálgatva és szivarozva jön a Cugszfűrer ur. Jó, bajuszos, pirospozsgás, öregbaka típus. Komisz bluz, de az alján főriftoosan áll, a bajonetten sárga bojt, tizenkettes emlékérem, süccerbojt, sárga disztancsecsertráf. Tempósan járkál, kurta szivart szopogat kényesen. Füttyörész, óráját nézi.)

Cugszfűrer : Kíállok a kapujába,
 Kibeszélgetem magamat
 Véle utóljára.

(Megint az óráját nézi. Tovább sétál.)

RECHNITZ uri-divat különlegességei.
 Saját készítményű fehérneműek
 a leggyönyörűbb kivitelben !!

Budapest, VII., Erzsébet-körút 4. szám. ::: Telefon 170-34.

Nagys. ur : (sietve jön balról. Körülnéz. Meglátja a cugszfűrert. Szaporán.) Hallja, izé, tulajdonképpen mit gondol maga — micsoda disznóság — maga, maga —

Cugszfűrer : (megfordul, meglátja a cvikke-res katonát) Mi az — hé ? Hozzám beszélsz ?

Nagys. ur : (meghökken) Hát persze —

Cugszfűrer : Ejnye, azt a bádogszemű szent-jét annak a jó táncos idesanyádnak — hát a haptákkal mi lesz ?

Nagys. ur : (zavartan szalutál).

Cugszfűrer : (ordítva) Hapták!

Nagys. ur : (összerezzen, aztán haptákba áll).

Cugszfűrer : (vízsla szemekkel méregeti egy darabig. Aztán könnyedén sapkájához legyinti a kezét, ahogy tiszteltől látta) Szervusz! (Még egy darabig nézi) Ruht!

Nagys. ur : (lehülve) Mondja csak, kérem, maga az a —

Cugszfűrer : Maga ?! Ki az a maga ?! . . .

Nagys. ur : Akarom mondani — cugszfűrer urnak tetszik lenni —

Cugszfűrer : No azért. Az már beszéd. Mert én óriási jó ember vagyok fiam, de tudok óriási rossz is lenni.

Nagys. ur : (alázatosan) Igenis.

Cugszfűrer : (jóságosan) No mit akarsz fiam.

Nagys. ur : Csak azt akartam kérdezni, hogy cugszfűrer ur — hogy cugszfűrer urnak —

Cugszfűrer : (bátorítva) Na csak nyögd már ki, fiam. Nem kell töleim félni. Óriási jó ember vagyok én, ha nem ingerelnek.

Nagys. ur : (zavartan) Csak azt akartam kérdezni, hogy talán várni tetszik itt valakit.

Cugszfűrer : Hát aztán. Mi bajod vele ?

Nagys. ur : (ijedten) Nekem semmi.

Cugszfűrer : No no. Nem „nekem semmi“, hanem „jelentem alássan vitéz cugszfűrer urnak, nekem semmi“.

Nagys. ur : Jelentem alássan vitéz cugszfűrer ur, nekem semmi.

Cugszfűrer : Ugy bizony, fiam. Nem azért mondom, mintha haragudnék, mert én óriási jó ember vagyok — de látod fiam, a legénység vigyázzon a fősriftra. Mert anélkül — (kiabálva) őt rossz.

Nagys. ur : (ijedten) Tudom kérem.

Cugszfűrer : Nem „tudom kérem“, hanem „jelentem alássan vitéz cugszfűrer urnak, majd megtanulom“. Így kell beszélni, fiam (jóakarattal) Látom én fiam, hogy abba a fatornyos házdba nem volt benne módod, hogy az uri beszédet megtanuld, hát akkor leginkább is jobb, ha halgatsz, mikor urakkal beszélsz. Mert én óriási jó ember vagyok, de tudok óriási rossz is lenni.

Nagys. ur : Jelentem alássan, igenis.

Cugszfűrer : No no. Hát azért (jóindulattal). Aztán merre igyekszel ?

Nagys. ur : Csak úgy — kicsit sétálni — hahá.

Cugszfűrer : (összehuzva a szemét): Kilenc óra után ? Van erlaubnisz ?

Nagys. ur : Bizony, ma éppen nincs —

Cugszfűrer : No ugy-e. Osztt erlaubnisz nélkül akartál lógni kilenc után. Hát mi lenne most, ha én kibánnék veled ?

Nagys. ur : Hát . . .

Cugszfűrer : No nem kell begyulladni, kék a paroli. Tudok én óriási jó ember is lenni. Hát most figyelj ide.

Nagys. ur : (alázatosan) Igenis.

Cugszfűrer : Most felmégy ide, ebbe a házba la, a második emeletre, osztán Darab Mária kisasszonyt, keresed — meg tudod jegyezni a nevét — ?

Nagys. ur : Igenis.

Cugszfűrer : Na mond csak szépen kit keresel ?

Nagys. ur : Darab Máriát —

Cugszfűrer : (ordítva) Kisasszonyt azt a nemjó istenségit ennek a kajla világnak.

Nagys. ur : (riadtan) Kisasszonyt —

Cugszfűrer : (megnyugodva) Na. Kicsit nehéző fejed van, fiam. Szóval Darab Mária kisasszonyt, aki valami fiskálisnál van helyben. Fölmész, oszt megmondod, hogy a fűrer ur izeni jöjjön már, mert nem várok tovább. Mit mondasz ?

Nagys. ur : Hogy a fűrer ur izeni, jöjjön már, mert nem tetszik tovább várni.

Cugszfűrer : Na. Akkor aztán ha éppen lógni akarsz — hát — ne tudjak róla! Csak vigyázz a patrujra.

Nagys. ur : Igenis.

Cugszfűrer : Abtreten. (előbbi szalutálás) Szervusz.

Nagys. ur : (haptákban, — aztán indul) balra).

Cugszfűrer : Hé!

Nagys. ur : (megfordul)

Cugszfűrer : Nesze. (kurtaszivart ad neki) No, csak fogadd el, oszt lógj.

Nagys. ur : (elveszi a szivart). Köszönöm szépen . . . tekintetes . . . cugszfűrer ur — (leforrázva el, balra).

Cugszf. ur : (jóindulatu részvétellel). Kicsit nehéz feje van a bundásnak. (Sétálva el jobbra).

(Függöny szétmegy.)

Harmadik rész.

(Első szin. Mari még mindig hüppögve áll.)
Nagys. ur : (jön balról, gondolkodva.)

(Szünet.)

Nagysága : (aggódva) Na mi az, fiam ?

Nagys. ur : (felriad) Ja, — semmi . . . (Marihoz) Mari kisasszony —

Nagysága : (meglepetve) Mit beszélsz ?

Nagys. ur : Akarom mondani — kedves Mari — ő ő ő — na — mit is akartam mondani — szóval — nem látom sehoh a — a kedves vőlegényét — de azért maga lemehet egy kicsit — majd legközelebb megmagyarázom neki, hogy ez nem járja — most az egyszer lemehet még. — (Mari boldogan el.)

Nagysága : (csodálkozva). Nem értelek, Félix. Qu' aves vous ? Purgoui ?

Nagys. ur : Tudod, fiam, eszembejutott a lépcsőn — hogy ilyen dolgokban nem szabad merevnek lenni — (elgondolkodva) inkább jónak és engedékenynek, kell lenni — ha az ember akar, tudod — óriási jó ember is tud lenni. (Függöny.)

A Nordisk nagy attrakciói.

A közönséget a mozinak legelőször a Nordisk teremtette meg. Az a közönség, amely a Nordisk-márkának a vásznon való megjelenése előtt járt a moziban, nem kritizált még csak nézett és meglepetten csodálkozott, mindenben ami a moziban lepergett előtte. Legelőször a Nordisk hozott be a kinematográfiába új motívumokat, új rendezési ötleteket, új trükköket, és pazar fényt és pompát.

A Nordisk az a védjegy, és jelszó, amelyet még a legnaivabb mozilátogató is ismer, és ha egy mozi kiírja a műsorára, hogy Nordisk filmet játszik, ma már kész üzlet. A Nordisk óriási apparátusával igen nagy filmtömeget termel, azonban tekintettel éppen a mai időkre, amikor sok normális, bár tökéletes film mellett, a közönség nagyobbabszabású különleges attrakciókra is számít, természetes, hogy a Nordisk sem maradhatott

el a többiek mellett ebben a világversenyben.

Az idei szezonban a Nordisk számos, nagy attrakciót fog kihozni, amelyek mindegyike kiválik a kinematográfia általános termékei közül, nagyobb arányu, tökéletesebb, fejlettebb dolgok, amelyeket valósággal diszhely illet meg majd az idei szezon filmpremiérjei között.

Az első ezek közül a nagyszabású dolgok közül A világ vége című hatalmas dráma, amelynek már alapötlete is egy Nordisk-műterem számára való. Egy világkatasztrófát mutat be ebben a filmben a Nordisk. egy világkatasztrófát, amely úgy áll elő, hogy egy üstökös belekerül a föld légkörébe és mérges gázaival, meteorjaival elpusztítja Északnyugat-Európa egy részét. De ez a grandiózusan megcsinált katasztrófa csak epizódja egy hatalmas drámának.

Robert Faust mérnök áll a dráma középpontjában, aki vasszigorral vezet bányatelepének munkásait, és egy közü

Jelenet a „Pusztai princ” című Psilander filmből.

ők való leányt vesz el feleségül. A mérnök nagyravágyásának kielégítésére felhasználja egy neves csillagásznak azt a végzetes felfedezését is, hogy egy üstökös közeledik a földhöz, amely a föld légkörébe jutva katasztrófát fog előidézni. A felfedezés hírére kitört pánikot arra használja fel Robert Faust, hogy megvásárolja a hanyatló árfolyamu papirokat, amelyeket a lapokba egy biztató kommunikét csempészve be, mikor újból emelkedő árfolyamuak, ismét elad, óriási nyereségre téve szert. A fölényes, gögös, vad munkaadó szellem nyilatkozik meg azután benne, akkor, amikor nem tesz semmi óvintézkedést bányatelepének biztonságára és valóban el is pusztul a katasztrófa idején.

Egyenesen meglepően tökéletes, amit e filmben, különösen a földrengés és a szerencsétlenség megfilmesítésében a Nordisk filmgyár produkált. Eddig még ilyen tökéletes dolog kevés pergett le szemünk előtt.

Ugyancsak tökéletes az is, amit a

Nordisk Films Co. másik rendkívül értékes nagy attrakciója nyújtani fog. Ez a másik attrakció a Zirkus Wolfsohn utolsó diszelóadása című rendkívül izgalmas és eredeti artistadráma. Elejétől végig izgalmasan érdekes e dráma minden jelenete és részlete. Egy hercegnek és egy artistanőnek a szerelmi regénye ez a film, melyben ismét csodás artista mutatványoknak leszünk a tanúi. A filmen olyan mutatványok kerülnek a néző szeme elé, amely mutatványok a cirkuszban is feltétlenül lélegzetviesszafojtott csöndet idéznének elő. Egy hatalmas kémény megmászása, egy majommal való verekedés, ezenkívül pedig egy minden pazarsággal és pompával megrendezett cirkuszi némajáték, amelynek minden egyes jelenete újabb és újabb meglepetésben részesíti majd a nézőket.

E nagyszabású attrakció december 25-én fog megjelenni, amivel valóságos karácsonyi ajándékot ad a Nordisk a mozi hák

Jelenet a „Pusztai princ” című Psilander filmből.

**A Mozgókép-Otthon
jövő heti műsora.**

Homunculus II.

A sorozat második része, dráma 4 felvonásban.

A főszerepekben: **Olaf Föns és
Friedrich Kühne.**

Franceska Bertini

legújabb filmalkotása

A mozicsillag.

Egy filmprimadonna regénye 4 felvonásban.

Az Apolló-Kabaré új műsoráról.

Legutóbbi számunkban részletesen beszámoltunk az Apolló-Kabaré műsorának

arról a részéről, amelyeknek vidám és mókás számai, a közönség kedélyének a derütség tételére vannak hivatva. Méltán kegyeltjei ezért a közönségnek Szöllősi Rózsai, Haraszi Mici, Lenkeffy Ica, Vidor Ferike, Kőváry Gyula, Erdélyi Géza, Herczeg Sándor, Sándor József

Németh Juliska.

Angelo rajza.

és *Mály* Gerő, akiknek sok kellemes, könnyű percért hálás a kabaré közönsége.

A tréfás számok mellett bőven jut hely a komolyságnak is. A kabaré irodalmi eszközökkel dolgozó vezetője *Hervay* Frigyes, minden műsor összeállításánál szem előtt tartja ezt a helyes intenciót, és a mélyhatású számok egész sorával teszi teljessé az est művészi értékét.

A szeriöz előadások központjában, az Apolló-Kabaré széles skálájú művésznője *Németh* Juliska áll. A leghatásosabb előadónő ő, aki a legkeresetlenebb eszközöket sem használja föl. Ha kijön a színpadra, mindenki érzi, hogy lenyűgözi őt e karcsu, plasztikus vonalú női alak. Karjának egy-egy mozdulatában, szeméinek tekintetében rengeteg kifejező erő van. Hangja a legelvontabb érzelmeket tudja felszínre hozni. Csillogóan üde hangja inkább bugó, néha olyan fájdalmas mint egy cselló sirása. Rejtett szépségeit egy-egy dalnak, nemes művészetének virtuozitásával tudja megérezkíteni. Sokszor méltatott előadói képességén át, a legnevezebb szerzők műveit tolmácsolta. *Szomorj* Dezső, *Szép* Ernő, *Lakatos* László, *Kemény* Simon, *Lázár* Miklós, *Lovász* Károly művészi verseit, *Kacsóh* Pongrác, *Kun* László, *Szirmai* Albert, *Marthon* Géza és az ujak közül a tehetséges *Buday* Dénes ragyogó dalait hallhattuk tőle átítatottan, a nagyszerű művészetének tökélyével.

Gózon Gyulát már régen a szívébe zárta a pesti közönség. Emlékszünk a népoperai nagyszerű bonvivant szereplésére, amellyel egyszerre a közönség kedvence lett. Hangja a legnemesebb baritonok közül való, lágy mint egy női althang, de erős és férfias is, mint egy erdei kürté. Dalai után mindig zug a tapsorkán s nehezen felejthető érzelmeket kelt a hallgatóság s főleg a gyengébb nem körében, amelynek *Gózon* ma egyik legdivatosabb színésze.

Imponáló megjelenésű, a sudármagas termetű *Lajthay* Károly. Ennek a lelkekbe lopodzó szimpatikus óriásnak, simogatóan lágy hangja, mondhatni bájos dialektikája van. Az új műsor egyik legnagyobb sikerét aratta, *Somlyó* Zoltán alábbi versével, amelynek mélyen átértzett előadásáért minden babér kijár a számára.

Berukkolt a kecskeméti öreg templom nagyharangja.

1.

Boldog idők, amikor még az ezüstös hárs alatt
Édesanyám fésölgette gyenge bodros hajamat.
Ezüstfésű volt kezébe, rásütött a napsugár
És a bádög eresz alatt énekelt a sok madár.
Boldog idők voltak azok: ezüstfésű... béke...

[csend...]

Lenn a fübe gyöngye harmat és az égnek kékje fent,
S andaliton szállt az égbe édesanyám hangja:
Meggondult a kecskeméti öreg templom nagy-

[harangja.

2.

Más világ lett, nincs harangod, néma lettél
[Kecskemét,

A nagy harang már nem kongat, hogy ha
[kész van az ebéd.

Levették a nagytoronyból és elvitte egy szekér
Messze, messze idegenbe s ahogy vitték sirt
[szegény.

A nagy torony nagyablakján éjjelente a kuvik
Csudálkozva fejit rázza mikor rajta átbuvik.
Panaszkodva reng az éjbe a kuvikunk hangja:
Berukkolt a kecskeméti öreg templom nagy-

[harangja.

3.

Valahol egy hegyoldalba, sűrű füst száll
[szól a kürt,

Halálhörgés, dörgő pokol lángja tölti be az ürt.
Délceg szál magyar legények, jó tűzerek

[vannak ott,

Aminőket ez a föld csak a magyarnak adhatott.
Közöttük egy ágyu füstölg, csöve kormos és sötét:
A hazája egy nagy torony... öreg templom...

[Kecskemét

Bömböl egyet, bömböl kettőt, iszonyu a hágja:
Meggondult a kecskeméti öreg templom nagy-

[harangja...

*

A gyönyörű költemény megragadó szépségeivel, megfogja a szíveket *Lajthay* hatásos előadásában. Ez az értékes talentumu színész, egy vidám jelenetben is tanúságot tesz kész sokolodaluságáról.

A kabaré dalénekesnői sorába tartozik még *Andai* Terka, aki szépen előadott dalaival mindjárt a műsor elején kapja a tapsok bevezetőjét.

Az Apolló-Kabaré egyébként nagyban készül az új műsorára, amelynek bemutatója minden valószínűség szerint e hét vége felé lesz. Mint az előzők, úgy a következő műsor is szolgál olyan meglepetésekkel, amelyek nagyszerűségükkel csak öregbiteni fogják a Kabaré elismert jó hírnevét.

Hazudik a lexikon.

Bródy Sándor és Szomaházy István között régi, talán évtizedes vita már, melyik ketjük között az idősebb. Az ifjabb életkor jogát természetesen mindegyik magának vindikálja és ha ingerelni akarják egymást, előszeretettel használják a „bátyámuram“ megszólítást. A minap Szomaházy Szász Zoltán társaságában a lexikont nézegette. Valami adatot kerestek éppen a „Békalencse-Burgonyavész“ című kötet volt a kezükben, mikor Szomának egyszerre eszébe jutott a régi vita.

— Vajjon hány éves Bródy?

— Azonnal megtudjuk felelte Szász.

Fellapozta a kötetet és hangosan olvasta:

— Bródy Sándor író született Egerben 1863-ban.

Félórával később Szomaházy találkozott Bródyval

— No, Sándor bá', mégis csak nekem volt igazam! Most olvastuk Szász Zoltánnai a lexikonban, hogy 1863-ban születél. Hiába minden tagadás, te vagy az öregebb.

— Eh, mit — felelte hangosan Bródy — a lexikonok mindig hazudnak.

Este a kávéházban is elmesélte Szomaházy nagy diadalát.

— Mindig mondtam — ujságolta asztaltársaságának, — hogy én két évvel fiatalabb vagyok nálnál, most végre kiderült a való...

— Én éppen a napokban hallottam, — szólalt meg valaki a társaságból — hogy Bródy most lett ötvenhárom éves.

— Én pedig negyvenkilenc vagyok — szólt hirtelen Szomaházy.

— De hiszen... az előbb azt mondta, hogy két év a különbség...

— Eh, mit — felelte megvetően Szomaházy — a lexikonok mindig hazudnak.

Csongor és Tünde és a kritikusok. December elsején, mint ismeretes, ünnepi est lesz az Operaházban: a Nemzeti-Színház művészei el fogják játszani a

testvérintézetben **Vörösmarthy** régen nem adott klasszikus szépségű regényes színjátékát a Csongor és Tündé-t. Nem csak az ünnepi keret és a játékonysági cél készteti a Nemzeti-Színház tagjait az Operaházban való vendégszereplésre.

Vörösmarthy darabjához **Tóth Imre** igazgató felkérésére **Weiner Leó**, a modern magyar zeneszerzői gárda nagytehetségű és népszerű tagja, több számból álló nagyszabású kísérőzenét írt, melynek előadásához nem elég nagy a Nemzeti-Színház zenekara. A Nemzeti-Színház művészeinek egy része tehát december 1-ére — és előreláthatóan még több más estére is — átköltözik az **Andrássy-utra**, ahol ifj. **Ábrányi Emil** vezetése alatt már javában folynak a zenekari próbák. A szereplők örömmel vették tudomásul a művészi ötletből fakadt tervet, kedves változatosság nekik ez a vendégszereplés, nagyon meg vannak azonban akadva a dologgal a kritikusok, kiknek körében már napok óta izgat a probléma, kit illet meg a beszámolás joga: a Nemzeti-Színház vagy az Operaház kritikusát? A nemzetibeli természetesen maguknak vindikálják a jogot, hiszen az ő színházuk tagjai játszanak, az előadást a Nemzeti-Színház rendezi. Ezzel szemben a zenekritikusok azt állítják, hogy a december elseji előadáson nem a szereplők a fontosak, hanem **Weiner** zenéje, tehát nekik kell írni. A nagy vita még mindig nem dőlt el és a **Rigoletto** minapi előadásain is erről folyt a szó. Csak **Diósy Béla dr.**, a „**Neues Pester Journal**“ jeles kritikusa nem nyilatkozott. Csendesen halgatta a vitát és mosolygott. Az egyik fiatal zenekritikus megkérdezte:

— Hát doktor urnak mi a véleménye?

— Nekem egészen mindegy, édes fiam — felelte **Diósy**. — Ha a zenekritikusok irnak, akkor én megyek el, de ha a Nemzeti-Színház kritikussait küldik el — akkor is én megyek.

A **Pester Journal**-nál ugyanis a Nemzeti-Színházról, az Operaházról is **dr. Diósy Béla** ír.

Eladott ház. Az „**Otthon**“

írók és művészek egyesülete tudvalévően eladta nemrég kedves intim **Dohány-utcai** palotáját a tagok nagy részének őszinte sajnálkozására. Legjobban elkeserítette az adásvételi szerződés **Nádas Sándort**, a „**Pesti Futár**“ kitérő szerkesztőjét, aki leplezetlenül el is mondta zokszavait lapjában. Minap egyik barátjával kávéházban ült **Nádas**. A lapokat olvasták csendben, egyszerre megszólal az egyik:

— Mit szólsz hozzá, a Nemzeti-Színházban felelevenítik **Sudermann** darabját, az „**Otthon**“-t.

— Biztos „eladott ház“ — felelte mély meggyőződéssel **Nádas**.

Hajszálak végleges eltávolítása

hajhullás és ideges főfájás vértelen megszűnése és az összes szépséghibák kezelése villanypárral. Az összes kozmetikai szerek elárúsítása.

BARTA JULIA kozmetikai intézete.

Budapest, Erzsébet-körút 44. sz.

Színésznőknek nagy engedmény!

Zugligeti

karunk
barátja

A felháborodás nemes pirját láthattuk lángolni kitűnő barátunk arcán, mikor hétfőn belépett a szerkesztőségbe.

— Elégtételt kérek, — mondotta sötéten, — nyilvános elégtételt kérek, tessék kiírni a lapba az ügyemet! Rutul meg vagyok rövidítve! Meg vagyok csalva!

— Maga? — kérdezte hirtelenül a segédszerkesztő, — magát megcsalta valaki?

— Ugy van. Sulyos afférem volt a Modern Szinpad pénztárosnőjével.

— Hogy jön maga a Modern Szinpad pénztárosnőjéhez.

— Tessék csak végighallgatni. Hetek óta kuporgatom a pénzt, hogy össze hozzak három koronát, mert mindenáron jelen akartam lenni a Modern Szinpad új helyiségének a megnyitásán. Sikerült összehoznom a három koronát és ezelőtt két héttel sikerült váltanom a megnyitó előadásra egy jegyet. Szom-

baton megjelentem a Koronaherceg-utcában és izgatottam léptem be a színházba. Izgatottságom érthető, hiszen évek óta nem voltam színházi előadáson. Benn megdöbbenve vettem észre, hogy a jegyem az utolsó sorba szól. Ezt nem tűrhettem. Egy Zugligeti nem ülhet az utolsó sorban. Kimentem a pénztárosnőhöz és kértem tőle egy hatkoronás jegyet, miközben a jegyemet visszaadtam. Most jön a csalás: a pénztárosnő még három koronát követelt rajtam.

— Nagyon természetes! Összesen hat koronát kellett fizetnie.

— Hát önök is? — hördült fel Zugligeti, — hát önök is? De értsék meg! Három koronát adtam, mikor jegyet váltottam és most adtam egy három korona értékű jegyet. Az összesen hat korona. Ennyit adtam. Miért követeltek rajtam még hármat?

— Nézze, Zugligeti, egyezzünk ki. Megkapja a rendes koronát és abba hagyjuk a fejtegetést. Jó?

— Lássuk a koronát.

Megtörtént. Zugligeti megkapta a koronát. És az arca hirtelen vigyorgóra derült.

— Az én eszemem nem lehet ám tuljárni. Eladtam a jegyemet ott nyomban egy urnak tíz koronáért.

— De viszont nem látta a műsort.

— Dehogy nem. Még délelőtt a főpróbán: ingyen. Alászolgája.

NYAKKENDŐHÁZ

(László Andor) Budapest.
V., Deák Ferenc-utca 14.

Nyakkendők,

saját gyártású csoda dolgok, Oroszlán védjegyű gallérok, nadrágtartók, gallérvédők, férfiernyők, selyem zsebkendők, kézelőgombok stb. rendkívül olcsón!!

Nyakkendő árlapot a cég bérmentve küld!

**Csillagné
Fűzőterme**

Budapest, IV. Kossuth-lajos-11. 8.
Félemetel.

Telefon
61-07

Berlini

Kozmetikai Intézet

Hajszálok eltávolítása
véglegesen!

A legeredményesebb szépségápolásért
garantálók!

«Marion szőrvesztő ára K 10.—

«Marion fogpor < K 3.—

«Marion» fehéritő krém < K 6.—

Törv. védve. Hoffmann Marian
Budapest, VIII., József-körút 43.
Telefon József 49—51.

Fontos amputáltak részére!

Keleti műlábai és műkezeli járó és tám-gépei a legjobbak a világon! Elegáns, könnyű járás! Több évi jóállás! Kifogástalan technikai kivétel. Az összes betegápolási cikkeket eredeti gyári árak mellett.

Betegápoló kocsik és székek amputáltak és rokkantak részére a legjobb kivitelben szállít.

KELETI J.
BUDAPEST,
IV., Koronaherceg-u. 17.

Nagy képes árjegyzék
ingyen és bérmentve.

LOHR MÁRIA — KRONFUSZ

A főváros első és legrégebb önképzőintéző-,
vagyttisztító- és kollektív gyári intézete

BUDAPEST, VIII. KER., BAROSS-UTCA 83. SZ.

Fiókok: II., Pó-utca 27., IV., Eekü-ut 8 és Kecskeméti-utca 14., VI., Andrássy-ut 18 és Teréz-körút 9. V., Harmincad-utca 4., VIII., József-körút 2.

Violáné füzöterme

BUDAPEST, IV. Váci-utca 4 szám. I. em. 5.

Bécsi bluzmodell

őszi színházi különlegesség ruha pongyola ujdonságok
WEISZ MARGIT, Kossuth Lajos-utca 8. szám. Félémelet.

Horváth Ákos

kézimunka üzletei
BUDAPEST

Ipartelep es főüzlet:

ERZSÉBET-KÖRÚT 24. sz.

Fiókok: Kossuth Lajos-utca 11.

Vámház-körút 6., Lipót-körút 18.

GULYÁS PÁL

FŐURI-CIPÉSZ

ANÁNJA ELSŐRANGÚ
CIPŐKÜLÖNLEGESSÉGEIT.

BUDAPEST, KAPLONY-U. 3.

GR. ANDRÁSSY-PAJOLA.

Wámoscher és Társa

Budapest, V., Dorottya-utca 12.

TELEFON 124-70.

Saját készítményű fűzőkülön-
legességek. - Halsontnélküli
fűzők, melltartók, mellvédők.

Hölgyeknek igen fontos!

Haj ápolás, haj festés, Ondolálás.
Manicure. — Divatos hajpótlékok
nagy raktára **jutányos árak!**

Komáromy A.-né

VII., Népszínház-utca 16. sz.

Gyönyörű modellkalapok

elegáns kivitelben. dús választékban Mme Stern,
Koronaherceg-utca 10. szám

SZAPPAN

Szegedi szappan,

kiváló minőség, 5 kilós postacsomag . . . K 30.-

Csillag szappan,

kiváló minőség, 5 kilós postacsomag . . . K 34.-

Megyeri szappan,

kiváló minőség, 5 kilós postacsomag . . . K 36.-

Hermelin szappan,

kiváló minőség, 5 kilós postacsomag . . . K 40.-

Szín-szappan,

45-50%-os zsírsav tartalma K 45.-

100 kiló vételnél korona 20 — engedmény raktárunkban értve

Megyeri és Vértesi

Export-Import: BUDAPEST, VI., GYÁR-UTCA 12. SZÁM

!! Ahol minden kapható !!

GOMBHÁZ

SZEMERE GÁSPÁR,
Deák Ferencz-utca 13. sz.

Ritkítő k, hajdisek, kalapdisek stb.

Pompás kivitelben
elkészült a

„Színházi Élet“

1916. fél évfolyamnak 1-26. számának a

bekötési táblája.

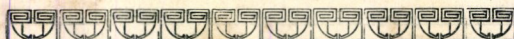
Varsányi Irén

dombornyomású képe a fedőlapon

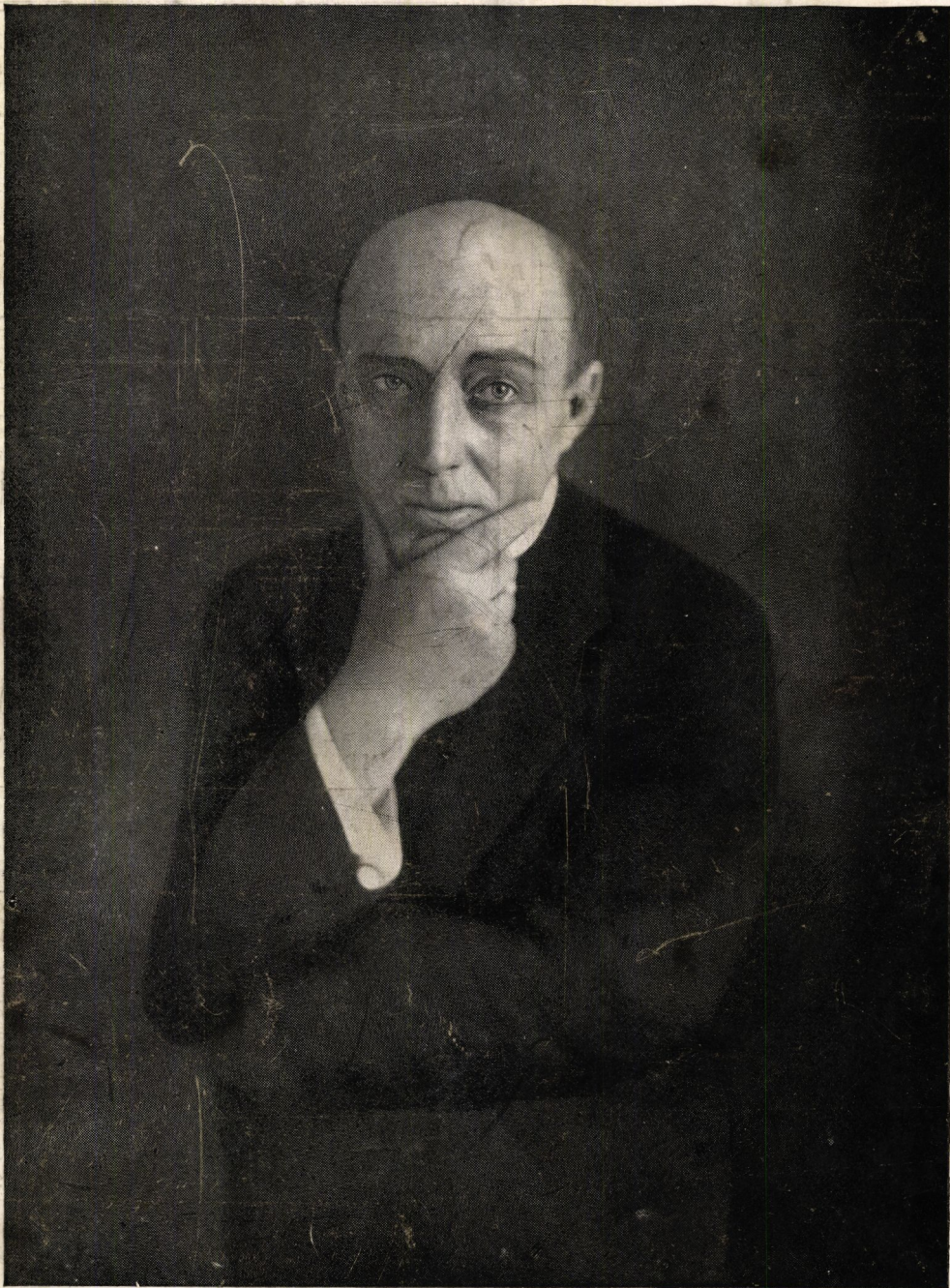
ára 2 korona 60 fillér

(45 fillér portó küldendő).

Kiadóhivatal: VII., Erzsébet-körút 22.

SZÍNHÁZI ÉLET

ODRÓ ÁRPÁD — BENEDEK
Nemzeti-Színház. — „Szépasszony“.

Kardos Juci és Róziá felv.